

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 30 март 2026 г.
(OR. en)

2023/0112(COD)
LEX 2507

PE-CONS 17/26

EF 73
ECOFIN 341
CODEC 446
ECB

ДИРЕКТИВА
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДИРЕКТИВА 2014/59/ЕС
ПО ОТНОШЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА РАННА НАМЕСА,
УСЛОВИЯТА ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ И ФИНАНСИРАНЕТО
НА ДЕЙСТВИЯТА ПО ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ И
НА ДИРЕКТИВА 2014/24/ЕС ПО ОТНОШЕНИЕ
НА УСЛУГИТЕ ПО ОЦЕНЯВАНЕ ПРИ ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2026/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 30 март 2026 година

**за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за ранна намеса,
условията за реструктуриране и финансирането на действията по реструктуриране
и на Директива 2014/24/ЕС по отношение на услугите по оценяване при
реструктуриране**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура³,

¹ ОВ С 307, 31.8.2023 г., стр. 19.

² ОВ С 349, 29.9.2023 г., стр. 161.

³ Позиция на Европейския парламент от 24 април 2024 г. (ОВ С, С/2025/3753, 17.9.2025 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) и позиция на Съвета на първо четене от 5 март 2026 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 26 март 2026 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

като имат предвид, че:

- (1) Рамката на Съюза за реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (наричани по-нататък „институции“) беше създадена след световната финансова криза от 2008 – 2009 г. и в контекста на Ключовите характеристики на ефективните режими за реструктуриране на финансови институции, публикувани първо от Съвета за финансова стабилност през октомври 2011 г. Рамката на Съюза за реструктуриране се състои от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁴ и Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁵. И двата законодателни акта се прилагат за институции и за други субекти, които попадат в обхвата на посочената директива или на посочения регламент (наричани по-нататък „субекти“). Целта на рамката на Съюза за реструктуриране е да третира по организиран начин неизпълнението на задължения от страна на институции и субекти, като се запазват техните критични функции и се избягват заплахите за финансовата стабилност и едновременно с това се защитават вложителите и публичните средства. Освен това рамката на Съюза за реструктуриране цели насърчаване на развитието на вътрешния пазар на банкови услуги чрез създаване на хармонизиран режим за координирано справяне с трансгранични кризи и чрез избягване на проблеми, свързани с нарушаване на конкуренцията и рискове от неравностойно третиране.

⁴ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Рамката на Съюза за реструктуриране, която се прилага вече няколко години, не постигна желаните резултати по отношение на някои от тези цели. По-специално, въпреки че постигнатият значителен напредък от страна на институциите и субектите по отношение на възможността за реструктуриране и отделените за тази цел значителни ресурси, най-вече чрез изграждане на капацитет за поемане на загуби и рекапитализация и усъвършенстване на механизмите за финансиране на реструктурирането, рамката на Съюза за реструктуриране се използва рядко. Вместо това при неизпълнение на задълженията от страна на някои по-малки и средни институции и субекти се прилагат предимно нехармонизирани национални мерки. Вместо финансирани от сектора защитни механизми като механизми за финансиране на реструктурирането, все още се използват парите на данъкоплатците. Тази ситуация вероятно се дължи на неподходящи стимули. Тези неподходящи стимули са резултат от взаимодействието на рамката на Съюза за реструктуриране с националните норми, при което широката свобода на преценка на органите за реструктуриране при оценяването на обществения интерес невинаги се упражнява по начин, който отразява целите на прилагане на рамката на Съюза за реструктуриране. В същото време рамката на Съюза за реструктуриране не се използва достатъчно широко поради риска, че вложителите на финансиращи се чрез депозити институции ще трябва да понесат загуби, за да се осигури достъп на тези институции до външно финансиране при реструктуриране, по-специално при отсъствието на други задължения, които споделят загуби.

Накрая, фактът, че спрямо достъпа до финансиране се прилагат по-малко стриктни правила извън режима на реструктуриране, отколкото в неговите рамки, ограничава прилагането на рамката на Съюза за реструктуриране в полза на други решения, които често водят до използване на парите на данъкоплатците вместо до използване на собствените ресурси на институциите или субектите или на финансирани от сектора защитни механизми. Това положение от своя страна поражда рискове от фрагментиране, от неоптимални резултати при управлението на неизпълнението на задълженията от страна на институциите и субектите, по-специално в случая на по-малките и средните институции и субекти, както и алтернативни разходи поради неизползвани финансови ресурси. Следователно е необходимо да се осигури по-ефективно и последователно прилагане на рамката на Съюза за реструктуриране и да се гарантира, че тя може да се прилага винаги когато прилагането ѝ е в обществен интерес, включително за по-малките и средните институции, които се финансират предимно чрез депозити и нямат достатъчно други задължения, които споделят загуби.

- (3) Една от основните цели на преразглеждането на Директива 2014/59/ЕС е да се защитят по-добре парите на данькоплатците, като се гарантира, че рамката за реструктуриране може да се прилага, когато е необходимо. С въвеждането на преразгледана рамка следва значително да се намали използването на парите на данькоплатците, за да се гарантира, че финансираните от сектора защитни механизми, включително механизмите за финансиране на реструктурирането, се използват по-често и по-ефективно.
- (4) При дъщерните предприятия, които не са определени като субекти за реструктуриране, интензивността и конкретните аспекти на необходимите усилия по планиране на реструктурирането варират в зависимост от размера на съответните институции и субекти, техния рисков профил, ролята им при изпълнението на критични функции, основната им стопанска дейност, значението им за непрекъснатостта на дейността на групата след реструктурирането и стратегията за реструктуриране на групата, както и от значението на дъщерното предприятие в държавата членка, в която е установено, включително потенциалното му системно значение и потенциалното му въздействие върху наличните финансови средства на схемата за гарантиране на депозити (СГД) в случай на ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност. Поради това при определянето на мерките по отношение на такива дъщерни предприятия органите за реструктуриране следва да могат да вземат предвид тези фактори и по целесъобразност да следват пропорционален подход.

- (5) Крайният резултат за институция или субект, които се ликвидират съгласно националното право, след като за тях е установено, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни, и органът за реструктуриране е заключил, че тяхното реструктуриране не е в обществен интерес, е напускане на пазара. В такива случаи вече не е необходим план за реструктуриране на тази институция или субект, независимо дали компетентният орган вече е отнел техния лиценз. Същото се прилага и за остатъчната част от институцията в режим на реструктуриране след прехвърлянето на активите, правата и задълженията в контекста на стратегия за прехвърляне. Поради това е целесъобразно да се уточни, че в тези ситуации не се изисква приемането на планове за реструктуриране.
- (6) Процедурата за подаване на информация от субекти, които са част от група, на органите за реструктуриране за изготвянето на планове за реструктуриране следва да бъде приведена в съответствие с установената в Директива 2014/59/ЕС процедура за подаване на информация за мониторинг на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), за да се избегнат ненужни разходи и сложност.

- (7) Понастоящем органите за реструктуриране могат да решат да забранят определени разпределения, когато дадена институция или субект, независимо дали е субект за реструктуриране, не изпълняват комбинираното изискване за буфер, когато то се разглежда в допълнение към МИПЗ. В определени ситуации обаче от институцията или субекта може да се изисква да спазват МИПЗ, определено на основа, различна от изискваната от тази институция или субект с оглед на спазването на комбинираното изискване за буфер. Тази ситуация създава неяснота по отношение на условията за упражняване на правомощията от страна на органите за реструктуриране за забрана на разпределенията и за изчисляване на максималната сума за разпределяне, свързана с МИПЗ. Поради това следва да се предвиди, че в тези случаи органите за реструктуриране следва да упражняват правомощието да забраняват определени разпределения въз основа оценката на комбинираното изискване за буфер, изчислено на базата на методиката, определена в делегиращия акт, приет съгласно член 45в, параграф 4 от Директива 2014/59/ЕС. С цел осигуряване на прозрачност и правна сигурност органите за реструктуриране следва да съобщават изчисленото комбинирано изискване за буфер на институцията или субекта, които след това следва да оповести публично това изчислено комбинирано изискване за буфер.

- (8) За да се даде възможност на компетентните органи да коригират влошаването на финансовото и икономическото състояние на дадена институция или субект и да намалят, доколкото е възможно, риска от евентуално реструктуриране и неговото въздействие, бяха въведени мерки за ранна намеса. Поради липсата на сигурност по отношение на предпоставките за тяхното прилагане и частичното им припокриване с надзорните мерки обаче тези мерки за ранна намеса бяха използвани рядко. Ето защо условията за прилагане на тези мерки за ранна намеса следва да бъдат опростени и допълнително уточнени. За да се преодолее несигурността по отношение на условията и сроковете за освобождаване на ръководния орган на институцията или субекта и назначаването на временни управители, тези мерки следва да бъдат изрично определени като мерки за ранна намеса и тяхното прилагане следва да подлежи на същите предпоставки. При определени условия постепенното прекратяване на дейностите може да бъде икономически ефективно решение, улесняващо институция или субект със слаб бизнес модел да напуснат пазара, като по този начин се избегне продължителен спад, чийто краен резултат е неизпълнение на задълженията от страна на институцията или субекта.

Компетентните органи следва да разполагат с правомощия за ранна намеса с цел да изискват представянето на план, който да бъде изпълнен в случай на доброволно прекратяване на дейността на дадена институция или субект, като същевременно оставят на преценката на съответната институция или субект решението относно изпълнението на този план. Когато упражняват правомощия за ранна намеса, от компетентните органи следва да се изисква да изберат подходящи мерки за справяне с конкретния случай при спазване на принципа на пропорционалност. За да могат да отчитат репутационните рискове или рисковете, свързани с изпирането на пари или информационните и комуникационните технологии, компетентните органи следва да оценяват условията за прилагане на мерките за ранна намеса не само въз основа на количествени показатели, като например капиталови изисквания и изисквания за ликвидност, равнище на ливъридж, необслужвани кредити или концентрация на експозиции, но и въз основа на изразени в качествено отношение предпоставки. Процесът на вземане на решения във връзка с мерките за ранна намеса следва да позволява бързото им разглеждане и, ако е целесъобразно, тяхното прилагане, за да се избегне по-нататъшно влошаване на състоянието на институцията или субекта.

- (9) С оглед подобряване на правната сигурност следва да бъдат премахнати предвидените в Директива 2014/59/ЕС мерки за ранна намеса, които се припокриват със съществуващите правомощия съгласно пруденциалната рамка, предвидена в директиви 2013/36/ЕС⁶ и (ЕС) 2019/2034⁷ на Европейския парламент и на Съвета. Освен това е необходимо да се гарантира, че органите за реструктуриране са в състояние да се подготвят за евентуалното реструктуриране на дадена институция или субект. Поради това компетентният орган следва да информира органите за реструктуриране относно влошаването на състоянието на дадена институция или субект на достатъчно ранен етап, а органите за реструктуриране следва да разполагат с необходимите правомощия за изпълнението на подготвителните мерки. Важно е да се отбележи, че за да се даде възможност на органите за реструктуриране да реагират възможно най-бързо при влошаване на състоянието на дадена институция или субект, предварителното прилагане на мерки за ранна намеса не следва да бъде условие за органа за реструктуриране да предприема мерки за предлагане на пазара на институцията или субекта или да иска информация за актуализиране на плана за реструктуриране и изготвяне на оценката.

⁶ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Когато предлага на пазара институция, която е член на институционална защитна схема (ИЗС), органът за реструктуриране следва да обмисли мерки, които ИЗС би могла да предприеме преди реструктурирането, за да предотврати съществения риск институцията да стане проблемна или да има вероятност да стане проблемна. С оглед осигуряване на последователна, координирана, ефективна и навременна реакция при влошаване на състоянието на дадена институция или субект и за да се подготви по подходящ начин евентуалното реструктуриране, е необходимо да се засилят взаимодействието и координацията между компетентните органи и органите за реструктуриране. Веднага щом дадена институция или субект изпълнят условията за прилагане на мерки за ранна намеса, компетентните органи и органите за реструктуриране следва да увеличат обмена на информация, включително предварителната информация, и да следят съвместно състоянието на институцията или субекта.

- (10) Необходимо е да се осигурят своевременни действия и координиране на ранен етап между компетентния орган и органа за реструктуриране, докато дадена институция или субект са все още действащо предприятие, но е налице съществен риск да станат проблемни. Поради това компетентният орган следва да уведоми възможно най-рано органа за реструктуриране относно този риск. Това уведомление следва да съдържа основанията за оценката на компетентния орган, неизчерпателен обзор на алтернативните мерки от страна на частния сектор, надзорните действия или мерките за ранна намеса, които са на разположение за предотвратяване на неизпълнението на задълженията от страна на институцията или субекта в разумен срок. Такова ранно уведомление не засяга евентуалните алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от ИЗС, които биха предотвратили неизпълнението на задълженията или вероятното неизпълнение на задълженията от страна на институцията или субекта в разумен срок или биха засегнали процедурите, с които се определя дали са изпълнени условията за реструктуриране.
- Предварителното уведомление на органа за реструктуриране от страна на компетентния орган за наличието на съществен риск дадена институция или субект да бъдат проблемни или да има вероятност да станат проблемни, или приключването на определения срок за прилагане на мерките за справяне с този съществен риск не следва да бъде условие или непременно да предполага последваща констатация, че дадена институция или субект действително са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

Освен това, ако на по-късен етап се прецени, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни и няма алтернативни решения това да бъде предотвратено в разумен срок, органът за реструктуриране трябва да реши дали да предприеме действие по реструктуриране. В такъв случай навременността на решението за прилагане на действие по реструктуриране по отношение на институцията или субекта може да бъде от основно значение за успешното изпълнение на стратегията за реструктуриране, по-специално поради факта, че по-ранната намеса в институцията или субекта може да допринесе за осигуряването на необходимите капацитет за поемане на загуби и ликвидност за изпълнението на тази стратегия. Поради това е целесъобразно да се даде възможност на органа за реструктуриране да прецени, в тясно сътрудничество с компетентния орган, какво представлява разумен срок за прилагане на алтернативни мерки за избягване на неизпълнението на задълженията на институцията или субекта. За да се осигури навременен резултат и да се даде възможност на органа за реструктуриране да се подготви добре за потенциалното реструктуриране на дадена институция или субект, органът за реструктуриране и компетентният орган следва да провеждат редовни съвместни заседания, като органът за реструктуриране следва да определя честотата на тези заседания, отчитайки обстоятелствата по случая.

(11) Предвидено е рамката за реструктуриране да може да се прилага за всички институции или субекти независимо от техния размер и модел на стопанска дейност, ако наличните съгласно националното право инструменти не са подходящи за управление на неизпълнението на техните задължения. Някои цели на рамката обаче трябва да бъдат допълнително уточнени, за да се повиши хармонизацията и да се насърчи сближаването. Целта на реструктурирането, която се състои в осигуряване на непрекъснатост на критичните функции, е насочена към защита на финансовата стабилност и реалната икономика. Поради това е необходимо да се гарантира, че изпълнението на критични функции не се прекратява. По-специално е необходимо да се поясни, че в зависимост от конкретните обстоятелства органите за реструктуриране следва да могат да заключат, че определени функции на дадена институция или субект се считат за критични дори ако тяхното прекратяване би нарушило само на регионално равнище финансовата стабилност или услугите, които са от съществено значение за реалната икономика. Що се отнася до приемането на депозити, органите за реструктуриране трябва да обърнат надлежно внимание на риска от загуба на доверие на вложителите с депозити, които не попадат в обхвата на Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁸. Следва да се осигури защита на публичните средства, като се сведе до минимум зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, особено когато се предоставя от бюджета на държава членка. Трябва да се осигури защита и на вложителите, които попадат в обхвата на Директива 2014/49/ЕС, на инвеститорите, които попадат в обхвата на Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁹, и на средствата и активите на клиентите.

⁸ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 3 март 1997 г. относно схемите за обезщетение на инвеститорите (ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) По време на етапа на планиране на реструктурирането, когато се решава дали за дадена институция следва да бъде предвидено реструктуриране, фактът, че институцията подлежи на опростени задължения, следва по принцип да се използва от органите за реструктуриране като показател, че реструктурирането ѝ в случай на неизпълнение на задълженията не би било в обществен интерес. Обратно, фактът, че институцията не подлежи на опростени задължения, би могъл да означава, че реструктурирането ѝ в случай на неизпълнение на задълженията би било в обществен интерес.

- (13) Ликвидацията на субект чрез обичайно производство по несъстоятелност може в някои случаи да застраши финансовата стабилност и да прекъсне изпълнението на критични функции. Такъв би могъл да бъде случаят например, когато е вероятно изпадането в несъстоятелност да доведе до загуби по значителен дял от депозитите или до съществени затруднения по отношение на непрекъснатия достъп до депозитите и когато органът за реструктуриране счита, че тези загуби или затруднения биха могли да окажат значително въздействие върху изпълнението на критични функции, върху финансовата стабилност чрез разпространение на проблемите или върху реалната икономика. В такива случаи е много вероятно да бъде в обществен интерес институцията или субектът да се поставят в режим на реструктуриране, вместо да бъдат ликвидирани чрез обичайно производство по несъстоятелност. Оценката на това дали реструктурирането на дадена институция или субект е в обществен интерес следва също да отразява, доколкото е възможно, разликата между, от една страна, финансирането, предоставено чрез финансирани от сектора защитни механизми, а именно механизми за финансиране на реструктурирането или СГД, и от друга страна, финансирането, предоставено от държавите членки от парите на данъкоплатците. Такова финансиране, предоставяно от държавите членки, носи по-висок морален риск и по-слаби стимули за пазарна дисциплина. Поради това, когато оценяват целта за свеждане до минимум на зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, органите за реструктуриране следва да предпочитат финансиране чрез механизмите за финансиране на реструктурирането или чрез СГД пред финансиране чрез равни по размер ресурси от бюджета на държавите членки.

- (14) При оценяването на обществения интерес органите за реструктуриране следва да преценят дали някоя от целите на реструктурирането би била изложена на риск, ако проблемната институция или субект бъдат ликвидирани чрез обичайно производство по несъстоятелност. Действието по реструктуриране не следва да се счита за необходимо в обществен интерес, ако нито една от целите на реструктурирането не е изложена на риск при ликвидирание на институцията или субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност. Ако органът за реструктуриране прецени, че поне една от целите на реструктурирането е изложена на риск при ликвидирание чрез обичайно производство по несъстоятелност, резултатът от оценката на обществения интерес следва да бъде отрицателен само когато ликвидацията на проблемната институция или субект чрез обичайно производство по несъстоятелност би постигнала целите на реструктурирането не само в същата степен като реструктурирането, но и по-ефективно.
- (15) Когато проблемната институция или субект не са поставени в режим на реструктуриране, те следва да бъдат ликвидирани в съответствие с предвидените в националното право процедури. Тези процедури могат да се различават значително в отделните държави членки. Целесъобразно е да се позволи достатъчна гъвкавост за използване на съществуващите национални процедури, но все пак някои аспекти следва да бъдат изяснени, за да се гарантира, че съответните институции или субекти напускат пазара.

- (16) Следва да се гарантира, че компетентният орган или органът за реструктуриране започва или изисква започването на процедура съгласно националното право за ликвидация на институция или субект, за които е установено, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни, но не са поставени в режим на реструктуриране. Когато националното право предвижда доброволна ликвидация на институцията или субекта по решение на акционерите, тази възможност следва да остане на разположение и съответният орган следва да бъде оправомощен да поиска започването на такава процедура. Следва обаче да се гарантира, че съответният национален орган предприема необходимите действия при липса на бързи действия от страна на акционерите.
- (17) Следва също така да се предвиди, че крайният резултат от процедурите по ликвидация е прекратяването на банковите дейности, което води до напускането на проблемната институция или субект на пазара. В зависимост от прилаганото национално право този резултат може да бъде постигнат по различни начини. Те могат да включват продажбата на институцията или субекта или на части от тях, продажбата на дадени активи или задължения или постепенното прекратяване на дейността, включително плащания и приемане на депозити, с оглед на постепенната продажба на активите им с цел изплащане на задълженията към съответните кредитори. Прекратяването на банковите дейности може също така да изисква, наред с другото, ограничаване на емитирането на нови задължения, така че да се покрият само нуждите от рефинансиране, произтичащи от съществуващите активи, за да не се удължава срокът до падежа на задълженията. За да се подобри предвидимостта на процедурите, тези резултати следва да бъдат постигнати в разумен срок.

- (18) Компетентните органи следва да бъдат оправомощени да отнемат лиценза на дадена институция или субект единствено въз основа на факта, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни, но не са поставени в режим на реструктуриране. Компетентните органи следва да могат да отнемат лиценза във връзка с целта за ликвидация на институцията или субекта в съответствие с националното право, особено в случаите, когато наличните съгласно националното право процедури не могат да бъдат започнати в момента, в който се установи, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни, включително в случаите, когато институцията или субектът все още не са изпаднали в неплатежоспособност според счетоводния си баланс. С оглед допълнителното подsigуряване на целта за ликвидация на институцията или субекта, държавите членки следва да предвидят отнемането на лиценза от компетентния орган да попада сред възможните условия за започване на поне една от процедурите, предвидени в националното право и приложими за институции или субекти, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни, но не са поставени в режим на реструктуриране.

- (19) С оглед на опита, придобит при прилагането на Регламент (ЕС) № 806/2014 и директиви 2014/49/ЕС и 2014/59/ЕС, е необходимо да се уточнят допълнително условията, при които може по изключение да се предоставят предпазни мерки, които се считат за извънредна публична финансова подкрепа. Предпазните мерки следва да се предприемат на достатъчно ранен етап. Освен това мерките за управление на обезценените активи, като дружества за управление на активи или схеми за гарантиране на активи, могат да се окажат ефективни и ефикасни за справяне с причините за евентуални финансови затруднения, пред които са изправени институциите и субектите, и за предотвратяване на неизпълнението на задълженията им, и следователно биха могли да представляват подходящи предпазни мерки. Поради това следва да се уточни, че предпазните мерки могат да бъдат под формата на мерки за управление на обезценени активи.

- (20) За да се съхрани пазарната дисциплина, да се защитят публичните средства и да се избегне нарушаването на конкуренцията, предпазните мерки следва да останат изключение и да се прилагат само за справяне със сериозни смущения на пазара и за запазване на финансовата стабилност, особено в случай на системна криза. Освен това не следва да се използват предпазни мерки за справяне с понесените или вероятните загуби. Най-надеждният инструмент за количественото определяне на понесените или вероятните загуби е преглед на качеството на активите от страна на Европейската централна банка (ЕЦБ), Европейския надзорен орган (Европейския банков орган (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰, или от националните компетентни органи. Компетентните органи следва да използват този преглед или, когато е целесъобразно, проверки на място, за да определят количествено понесените или вероятните загуби, когато такъв преглед или проверки могат да бъдат извършени в разумен срок. Когато това е невъзможно, компетентните органи следва да определят количествено понесените или вероятните загуби по възможно най-надеждния начин при преобладаващите обстоятелства, когато е целесъобразно, въз основа на счетоводния баланс на институцията или субекта, при условие че балансът отговаря на приложимите счетоводни правила и стандарти, което трябва да бъде потвърдено от независим външен одитор.

¹⁰ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Заклучението, че дадена институция или субект е платежоспособен за целите на мерките за подкрепа под формата на превантивна рекапитализация или държавна гаранция на новоемитиран дълг, следва да се основава на прогнозна оценка дали институцията или субектът може да спази капиталовите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013¹¹ или (ЕС) 2019/2033¹² на Европейския парламент и на Съвета, и допълнителното капиталово изискване, предвидено в Директива 2013/36/ЕС или (ЕС) 2019/2034.

¹¹ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалните изисквания за инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 806/2014 (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Целта на превантивната рекапитализация е да подпомогне тези жизнеспособни институции и субекти, за които е установено, че е вероятно да срещнат временни затруднения в близко бъдеще, и да предотврати по-нататъшно влошаване на тяхното положение. За да се избегне отпускането на публични субсидии на предприятия, които вече са нерентабилни, предпазните мерки, предоставени под формата на придобиване на инструменти на собствения капитал или на други капиталови инструменти или управление на обезценените активи, не следва да се отпускат в размер, който надвишава сумата, необходима за покриване на недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на стрес тест или сходна проверка. За да се гарантира, че публичното финансиране в крайна сметка е преустановено, тези предпазни мерки следва също да бъдат ограничени във времето и да съдържат ясен график за тяхното прекратяване (наричана по-нататък „стратегия за прекратяване на мярката за подкрепа“). Безсрочните инструменти, включително базовият собствен капитал от първи ред, следва да се използват само при изключителни обстоятелства и съгласно определени количествени ограничения, тъй като поради естеството си те трудно могат да отговарят на условието да са временни. Компетентните органи следва да изискат еднократен корективен план от институциите и субектите, които не спазват условията на стратегията за прекратяване на мярката за подкрепа. За да се гарантира излизането от пазара на институции или субекти, които се оказват нежизнеспособни, съответният орган следва да определи дали институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни, когато компетентният орган не е удовлетворен от корективния план или когато институцията или субектът не спазват корективния план.

- (22) Предпазните мерки следва да бъдат ограничени до размера, необходим на институцията или субекта, за да поддържа платежоспособността си в случай на неблагоприятен сценарий при стрес тест или сходна проверка. При предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи приемащата институция или субект следва да може да използва предоставената сума за покриване на загуби по прехвърлените активи или в комбинация с придобиване на капиталови инструменти, при условие че не се надвишава общият размер на установения недостиг. Необходимо е също така да се гарантира, че предпазните мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи са съгласувани със съществуващите правила за държавна помощ и най-добрите практики, че те водят до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или субекта, че държавната помощ е ограничена до необходимия минимум и че не се нарушава конкуренцията. Поради тези причини в случай на предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи съответните органи следва да вземат предвид специфичните насоки, включително плана на Комисията за това как могат да бъдат създадени национални дружества за управление на активи и съобщението на Комисията от 16 декември 2020 г. относно справянето с необслужваните кредити в резултат на COVID-19. Предпазните мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи следва винаги да бъдат подчинени на първостепенното условие да са временни. При публичните гаранции, предоставени за определен период във връзка с обезценените активи на съответната институция или субект, се очаква да бъде по-добре спазено условието те да бъдат временни, отколкото при прехвърлянето на такива активи към публично подкрепян субект.

- (23) За да бъдат обхванати съществените нарушения на пруденциалните изисквания, е необходимо да се уточнят допълнително условията за определяне дали холдингите са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Нарушението на тези изисквания от страна на холдинг следва да се счита за съществено, когато по своя вид и обхват то е сравнимо с нарушение, което, ако е извършено от кредитна институция, би обосновоало отнемането на нейния лиценз от компетентния орган в съответствие с член 18 от Директива 2013/36/ЕС.
- (24) Съгласно националното си право държавите членки могат да имат правомощия да спират изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение, в т.ч. по отговарящи на условията депозити. Когато спирането на изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение не е пряко свързано с финансовото състояние на кредитната институция, депозитите не могат да бъдат неналични за целите на Директива 2014/49/ЕС. Следователно е възможно вложителите да не могат да получат достъп до депозитите си за продължителен период от време. За да се поддържат доверието на вложителите в банковия сектор, както и финансовата стабилност, ако депозитите на вложителите се окажат блокирани поради спиране на плащанията, което не е във връзка с изплащането на тези депозити, държавите членки следва да осигурят на вложителите достъп до подходяща дневна сума от техните депозити, която да покрива по-специално необходимите за издръжката им разходи. Тази процедура следва да се прилага само в извънредни случаи и държавите членки следва да предвидят за вложителите достъп до подходящи дневни суми.

- (25) За да се повиши правната сигурност и с оглед на потенциалната значимост на задълженията, които могат да възникнат от бъдещи непредвидими събития, включително изхода от съдебни спорове, водени към момента на реструктурирането, е необходимо да се определи съответното третиране на тези задължения за целите на прилагането на инструмента за споделяне на загуби. Органите за реструктуриране следва да правят разграничение между задължения, основани на настоящи задължения, произтичащи от минали събития, които ще доведат до загуба, но чиято срочност или размер са неопределени, и задължения, които биха могли да възникнат в бъдеще, но не биха довели до загуба, или които биха могли да възникнат в бъдеще само ако настъпи несигурно събитие.
- (26) Следва също така да се уточни, че задълженията с неопределена срочност или размер, когато тези задължения се основават на настоящи задължения, произтичащи от минали събития, които ще доведат до загуба, трябва да се третират по същия начин като другите задължения. Такива задължения следва да могат да участват в споделяне на загубите, освен ако не отговарят на един от специфичните критерии за изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби. Като се има предвид потенциалното значение на тези задължения при реструктурирането и за да се гарантира сигурност при прилагането на инструмента за споделяне на загуби, следва да се уточни, че те са част от задълженията, които споделят загуби, и следователно за тях би могъл да се прилага инструментът за споделяне на загуби. За да се гарантира ефективното прилагане на инструмента за споделяне на загуби по отношение на задължения с неопределена срочност или размер, органът за реструктуриране следва да има правомощието да намали, включително до нула, размера на главницата, дължима във връзка с такива задължения, и да преобразува тези задължения в акции или други инструменти на собственост. Намалването или преобразуването обаче може да влезе в сила само ако и след като задължението с неопределена срочност или размер бъде окончателно определено от гледна точка на срочност и размер.

- (27) Необходимо е да се гарантира, че задължение, което би могло да възникне в бъдеще поради несигурно събитие, или задължение с неопределена срочност или размер, което се основава на настоящо задължение към момента на реструктурирането, не нарушава ефективността на стратегията за реструктуриране и по-специално – на инструмента за споделяне на загуби. За тази цел оценителят следва, като част от оценяването за целите на реструктурирането, да извърши оценка на такива задължения и доколкото му е възможно да определи количествено потенциалната им стойност. За да се съхрани достатъчно дълго и на необходимото равнище доверието на пазара към институцията или субекта след процеса на реструктуриране, оценителят следва да вземе предвид тази потенциална стойност, когато определя сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени или преобразувани, за да се възстановят капиталовите отношения на институцията в режим на реструктуриране. По-специално органът за реструктуриране следва да прилага правомощията си за преобразуване на задълженията, които споделят загуби, доколкото това е необходимо, така че рекапитализацията на институцията в режим на реструктуриране да е достатъчна за покриване на потенциалните загуби, които могат да бъдат причинени от задължение, което би могло да възникне в бъдеще поради несигурно събитие, или задължение, което се основава на настоящо задължение, но е с несигурно разпределение във времето или размер. Когато оценява сумата, която трябва да бъде обезценена или преобразувана, органът за реструктуриране следва внимателно да проучи въздействието на потенциалната загуба върху институцията в режим на реструктуриране въз основа на редица фактори, включително вероятността от настъпване на събитието, срока за настъпването му и размера на задължението.

- (28) При определени обстоятелства, след финансовото участие на механизма за финансиране на реструктурирането в размер до най-много 5% от общите задължения, в т.ч. собствен капитал, на институцията или субекта, органите за реструктуриране могат да използват други източници на финансиране за допълнителна подкрепа на действията си по реструктуриране. Следва да се уточни по-ясно при какви обстоятелства механизмът за финансиране на реструктурирането би могъл да предостави допълнителна подкрепа, когато всички задължения, които споделят загуби и не са отговарящи на условията депозити, с по-нисък ред от този на негарантираните депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия и които не са изключени по преценка от споделянето на загуби, са били напълно обезценени или преобразувани.

- (29) Депозитите, които отговарят на условията да се считат за приемливи задължения, могат да се използват за спазването на МИПЗ. Въпреки това, като се има предвид специфичното естество на депозитите, както и ролята им в реалната икономика и за поддържане на доверието в банковата система, включването на депозитите в обхвата на задълженията, които се използват за спазването на МИПЗ, следва да подлежи на по-строги изисквания, тъй като приемливите за покриване на МИПЗ ресурси следва да могат да се използват изцяло за поемане на загубите и да осигуряват принос към рекапитализацията на дадена кредитна институция в случай на неизпълнение на задълженията. Първо, какъвто е случаят съгласно настоящите правила, не следва да е възможно депозитите, използвани за МИПЗ, да се държат от физически лица или от микро-, малки и средни предприятия. Второ, следва да се поясни, че депозитите, които дават на притежателя си право на ранно изплащане, не могат да бъдат приемливи за МИПЗ, включително в случаите, когато договорните разпоредби предвиждат, че ранното изплащане се санкционира с глоба. Трето, за да се гарантира прозрачност и да се сведат до минимум рисковете от неподходящ избор при внасянето на такива депозити, в съответните договорни разпоредби следва изрично да се посочва намерението на кредитната институция да използва тези депозити за целите на спазването на МИПЗ, както и фактът, че те не се считат за отговарящи на условията депозити и че следователно никоя част от тези депозити няма да бъде изплатена от СГД при неналичност. Четвърто, използването на депозити в МИПЗ по правило не следва да бъде разрешено, освен ако органите за реструктуриране предварително са разрешили включването им в приемливите за покриване на МИПЗ ресурси на базата на оценка, че няма да е необходимо тези депозити да бъдат защитени от понасяне на загуби в случай на реструктуриране и няма да породят съществени пречки пред възможността за реструктуриране. Органите за реструктуриране следва да могат да разрешават използването на депозити за изпълнението на МИПЗ на общо основание за всеки субект за реструктуриране, без индивидуална оценка на всеки депозит, както и да ограничават включването на депозити за изпълнението на МИПЗ до фиксирани суми. Структурираните депозити, въпреки че са задължения с внедрени деривати, също могат да се считат за приемливи задължения на дадена кредитна институция, при условие че са изпълнени всички други условия.

- (30) За да се избегне ефект на срутване, е необходимо унаследяване на съществуващите депозити, които могат да се считат за приемливи задължения. За депозити, приети преди ... [24 месеца плюс един ден от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение], новите критерии за допустимост следва да не се прилагат. Унаследяването следва да приключи на ... [36 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

- (31) Регламенти (ЕС) 2019/876¹³ и (ЕС) 2019/877¹⁴ на Европейския парламент и на Съвета и Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета¹⁵ въведоха в правото на Съюза международните договорености относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ), публикувани от Съвета за финансова стабилност на 9 ноември 2015 г. („стандарт за ОКПЗ“), за глобалните системно значими банки, посочени в правото на Съюза като глобални системно значими институции (Г-СЗИ). С Регламент (ЕС) 2019/877 и Директива (ЕС) 2019/879 беше изменено също МИПЗ, предвидено в Директива 2014/59/ЕС и в Регламент (ЕС) № 806/2014. Необходимо е разпоредбите относно МИПЗ, предвидени в Директива 2014/59/ЕС, да се приведат в съответствие с прилагането на стандарта за ОКПЗ за Г-СЗИ по отношение на някои задължения, които биха могли да се използват за покриване на частта от МИПЗ, която следва да бъде покрита със собствен капитал и други подчинени задължения. По-специално задълженията, които са с ранг, равностоеен на някои изключени задължения, следва да бъдат включени в собствения капитал и подчинените приемливи инструменти на субектите за реструктуриране, когато размерът на тези изключени задължения в счетоводния баланс на субекта за реструктуриране не надвишава 5% от размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране и от това включване не произтичат рискове, свързани с принципа за справедливо третиране на кредиторите.

¹³ Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

(32) За някои субекти за реструктуриране предпочитаната стратегия за реструктуриране, посочена в плана за реструктуриране или в плана за реструктуриране на групата, се основава предимно на прехвърлянето на стопанската дейност на институцията в режим на реструктуриране към частен купувач или към мостова институция. В такива случаи е възможно от СГД да бъде поискано да направи финансово участие към действията по реструктуриране, евентуално за да се гарантира защитата на определени депозити, които не са гарантирани от СГД. Поради това, за да се сведе до минимум моралният риск, следва да се уточни, че когато в плана за реструктуриране се предвижда използването на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента „мостова институция“ и напускането на пазара от страна на субекта за реструктуриране, МИПЗ за съответния субект за реструктуриране не следва да се определя на равнище под определени прагове. Когато резултатът от прилагането на правилата за калибриране на МИПЗ е размер, който надвишава тези прагове, този по-висок размер следва да има предимство. Тези прагове не следва да се прилагат за МИПЗ, определено за субектите за реструктуриране, чиято предпочитана стратегия за реструктуриране се състои в прилагането на инструмента за споделяне на загуби за целите на неговата рекапитализация до степен, достатъчна да възстанови способността му да продължи да извършва дейностите, за които е лицензиран, дори когато предпочитаната стратегия за реструктуриране предвижда прилагането на инструмента за споделяне на загуби в комбинация с други инструменти за реструктуриране, които се използват като допълнение.

- (33) Директива 2014/59/ЕС не включва специални правила относно преходните разпоредби и междинните целеви равнища за изпълнение на МИПЗ след 2024 г. Съществуват обаче ситуации, при които от институциите или субектите не следва незабавно да се изисква да спазват по-високо МИПЗ, определено от органа за реструктуриране, включително случаите, в които увеличението на МИПЗ е резултат от съществени промени в институцията или субекта, например поради сливания или придобивания, или от промени в предпочитаната стратегия за реструктуриране. По-специално, когато предпочитаната стратегия за реструктуриране се промени от ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност към прилагане на действие по реструктуриране, институцията или субектът може да не е в състояние незабавно да изпълни изцяло МИПЗ, определено от органа за реструктуриране. Поради това органите за реструктуриране следва да бъдат оправомощени да определят подходящи преходни периоди за спазването на МИПЗ. Освен това органите за реструктуриране следва да имат правомощието да определят задължителни междинни целеви равнища за тези институции или субекти, за да се гарантира, че те натрупват своите приемливи за покриване на МИПЗ ресурси по подходящ начин. С оглед на защитата на оправданите правни очаквания, новите правила не следва да засягат преходните периоди, определени преди това от органа за реструктуриране въз основа на правилата, приложими към съответната дата.

(34) От институциите и субектите се изисква да включат договорно признаване на последиците от инструмента за споделяне на загуби в споразуменията или инструментите, пораждащи задължения, уредени от законодателството на трети държави, освен когато това е юридически или по друг начин невъзможно. Опитът, придобит при прилагането на рамката за реструктуриране, обаче показва, че изискванията за тези договорни условия за признаване на споделянето на загуби, както и процедурата за уведомяване и оценка на неприложимостта на включването на такива условия, са ненужно широки, сложни и обременяващи за постигане на целта да се гарантира възможността за реструктуриране на институциите, които биха могли да бъдат обект на действие по реструктуриране. Поради това е целесъобразно да се стесни приложното поле на изискването по отношение на инструментите на собствения капитал и задълженията, които споделят загуби, като по този начин се изключат по-специално договорите, пораждащи задължения, които биха могли да възникнат в бъдеще от несигурно събитие. Освен това обхватът на институциите и субектите, за които се прилага изискването, следва да отчита стратегията, предвидена в плана за реструктуриране. Поради тази причина от ликвидационните субекти и дъщерните предприятия на субекти за реструктуриране, които сами по себе си не са субекти за реструктуриране, не следва да се изисква да включват в своите договори срока за признаване на споделянето на загуби, освен ако органът за реструктуриране не изиска от тях да го направят. И накрая, въпреки че основанията институциите и субектите да се позовават на неприложимостта на включването в техните договори на срока за признаване на споделянето на загуби не изискват корекции, процедурата, по която институциите и субектите докладват на органа за реструктуриране за такива ситуации, следва да бъде опростена и включена в годишното докладване за целите на планирането на реструктурирането.

- (35) За улесняване планирането на реструктурирането, оценката на възможността за реструктуриране и упражняването на правомощието за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране, както и за да се насърчи обменът на информация, органът за реструктуриране на институция със значими клонове в други държави членки следва да може да създаде и председателства колегия за реструктуриране.
- (36) Тъй като предоставянето на информация, свързана с общия брой клиенти, за които дадена институция или субект е единственият или основният банков партньор, която се държи от централизираните автоматизирани механизми, създадени съгласно Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶, може да бъде необходимо и пропорционално за извършването на оценка на обществения интерес, органите за реструктуриране следва да могат да получават тази информация за всеки отделен случай. Точният момент на непряк достъп до информацията от страна на органите за реструктуриране също следва да бъде уточнен.

¹⁶ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) Нормативната уредба на реструктурирането и нормативната уредба относно пазарната злоупотреба са свързани помежду си. По-специално, действията, предприети при реструктурирането или при подготовката за реструктурирането, биха могли да бъдат считани за вътрешна информация съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷, като преждевременното им оповестяване може да нанесе ущърб на процеса на реструктуриране. Когато тези действия са междинни етапи в продължителен процес, Регламент (ЕС) № 596/2014 не изисква незабавно оповестяване. В други случаи институциите или субектите могат да предприемат стъпки за преодоляване на този проблем, като забавят оповестяването на вътрешна информация на обществеността съгласно член 17, параграф 4 или 5 от посочения регламент. Възможно е обаче подходящите стимули за институцията или субекта да поемат инициативата за такова забавяне да не са винаги налице в момента на реструктуриране или подготовка за реструктуриране. За да се избегнат такива ситуации, органите за реструктуриране следва да имат правомощието да изискват от дадена институция или субект да гарантира поверителността на вътрешната информация относно подготовката за реструктуриране и относно процеса на реструктуриране или обезценяването и преобразуването, докато сметнат това за необходимо за постигане на целите на реструктурирането. От институциите и субектите следва да се изисква да разкриват такава вътрешна информация в съответствие с Регламент (ЕС) № 596/2014 само след като са били информирани от органа за реструктуриране, че осигуряването на поверителност вече не е необходимо за постигане на целите на реструктурирането. Когато обаче поверителността вече не е гарантирана, от институциите и субектите следва да се изисква да разкриват вътрешната информация на обществеността възможно най-скоро.

¹⁷ Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) В случай на реструктуриране следва да се поддържа и подходяща връзка между заплащането и резултатите, по-специално когато има вероятност загубите да бъдат прехвърлени на механизмите за финансиране на реструктурирането. В такива случаи всяко променливо възнаграждение на членовете на ръководния орган и висшето ръководство на институцията в режим на реструктуриране, което не е изплатено или не е придобито, следва да бъде отменено. Освен ако член на ръководния орган или на висшето ръководство докаже, че не е участвал или не е бил отговорен за поведението, довело или допринесло за несъстоятелността на институцията в режим на реструктуриране, променливото възнаграждение, което е придобито или е било изплатено през 24-те месеца, предхождащи решението за предприемане на действие по реструктуриране, следва да бъде върнато или изплатено.
- (39) След първоначалния период на натрупване за механизмите за финансиране на реструктурирането, предвиден в Директива 2014/59/ЕС, е възможно техните налични финансови средства леко да спаднат под целевото равнище, по-специално в резултат на увеличение на гарантираните депозити. Следователно предварителните вноски, които могат при тези обстоятелства да бъдат поискани, вероятно ще бъдат в малък размер. Ето защо в някои години е възможно размерът на тези предварителни вноски вече да не е съизмерим с разходите за тяхното събиране. Поради това органите за реструктуриране следва да могат да отложат събирането на предварителните вноски за не повече от три години, докато сумата, която трябва да бъде събрана, достигне сума, която съответства на разходите по събирането, при условие че това отлагане не засяга съществено капацитета на органите за реструктуриране да използват механизми за финансиране на реструктурирането.

- (40) Един от компонентите на наличните финансови средства на механизмите за финансиране на реструктурирането са неотменимите ангажименти за плащане. Поради това е необходимо да се уточнят обстоятелствата, при които тези ангажименти за плащане могат да бъдат поискани. В случай че даден субект престане да подлежи на задължението да плаща вноски в механизъм за финансиране на реструктурирането вследствие на решение за отказ от лиценз му, неотменимият ангажимент за плащане следва да бъде анулиран. За да се гарантира, че анулирането на неотменимия ангажимент за плащане не води до ситуация, при която наличните финансови средства в механизма за финансиране на реструктурирането падат под равнището, което органът за реструктуриране счита за подходящо, органът за реструктуриране следва да има правомощието да определи финансово участие, което съответният субект следва да бъде задължен да плати. В решението си органът за реструктуриране следва надлежно да отчете необходимостта от поддържане на еднакви условия на конкуренция между всички участващи институции, включително субекта, който престава да попада в обхвата на член 1 от Директива 2014/59/ЕС. Органът за реструктуриране трябва да представи подробни мотиви за своето решение и да оповести това решение, включително мотивите си, в годишния си доклад. Освен това, за да се осигури по-голяма прозрачност и сигурност по отношение на дела на неотменимите ангажименти за плащане в общия размер на предварителните вноски, които трябва да бъдат набрани, органът за реструктуриране следва да определи този дял на годишна основа при спазване на приложимите ограничения. Компетентният орган следва да се стреми да гарантира смекчаване на процикличния ефект от неотменимите ангажименти за плащане в зависимост от счетоводното им третиране.

- (41) Понастоящем максималният годишен размер на извънредните последващи вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането, които могат да бъдат поискани, е ограничен до три пъти размера на предварителните вноски. След първоначалния период на натрупване, предвиден в Директива 2014/59/ЕС, и при условие че не се използват механизмите за финансиране на реструктурирането, тези предварителни вноски ще зависят само от промените в равнището на гарантираните депозити и поради това е вероятно да намалее. Определянето на максималния размер на извънредните последващи вноски въз основа на предварителните вноски следователно би могло да доведе до драстично ограничаване на възможността механизмите за финансиране на реструктурирането да набират последващи вноски, като по този начин се намалява способността им за действие. За да се избегне това, следва да се определи различно ограничение, а максималният размер на извънредните последващи вноски, които могат да бъдат поискани, следва да бъде определен на три пъти една осма от целевото равнище на съответния механизъм за финансиране на реструктурирането.

(42) С Директива 2014/59/ЕС частично бе хармонизиран редът на вземанията по депозити съгласно националното законодателство, уреждащо обичайните производства по несъстоятелност. В тези правила бе предвиден тристепенен подход при подреждането на вземанията по депозити, при което гарантираните депозити са с най-висок ред, следвани от отговарящите на условията депозити на физическите лица и на микро-, малките и средните предприятия над размера на гаранцията. За останалите депозити, а именно надвишаващите размера на гаранцията депозити на големите предприятия и депозитите, които не отговарят на условията за изплащане от СГД, бе предвидено задължително да са с по-нисък ред, без тяхната позиция да се хармонизира допълнително. Накрая, за вземанията на СГД бе определен същият по-висок ред като този на гарантираните депозити. Тази частична хармонизация обаче не се оказа оптималното решение за защита на вложителите. Частичната хармонизация доведе до различно третиране на останалите вложители в отделните държави членки, по-специално тъй като все по-голям брой държави членки решиха да предоставят правно предимство и на останалите депозити. Тези различия също така затрудниха определянето в оценките за реструктуриране на съпоставителния сценарий при несъстоятелност на трансграничните групи. Освен това липсата на принципно предимство на вложителите можеше да създаде проблеми по отношение на спазването на принципа за справедливо третиране на кредиторите, особено когато депозитите, чийто ред на удовлетворяване не е хармонизиран с Директива 2014/59/ЕС, се нареждат заедно с първостепенните вземания. Поради това редът на вземанията по депозити в настоящата йерархия на вземанията следва да бъде изменен.

- (43) Редът на вземанията по депозити следва да бъде напълно хармонизиран чрез въвеждане на принципно предимство на вложителите, при което всички депозити се подреждат пред обикновените необезпечени вземания, с ограничени изключения. Принципното предимство на вложителите ще допринесе за укрепване на доверието на вложителите и за по-нататъшно предотвратяване на риска от масово теглене на влогове от банките. Засилената защита на вложителите съответства и на централната роля на депозитите в реалната икономика, тъй като те са основният инструмент за спестяване и разплащане, както и в банковата дейност, където депозитите представляват важен източник на финансиране и са основен фактор за доверието в банковата система, който е особено важен при напрежение на пазара. Освен това с принципното предимство на вложителите се подобрява възможността за реструктуриране на кредитните институции, като се подобрява способността им да спазват изискванията за достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането и се намалява размерът на финансирането, което се изисква от тези механизми, поради по-ниския риск от нарушаване на принципа за справедливо третиране на кредиторите при споделянето на загубите по обикновените необезпечени дългове. По-специално, изваждането на депозитите от свързаната с несъстоятелността категория на обикновените необезпечени вземания би увеличило възможността за споделяне на загубите по оставащите обикновени необезпечени вземания, като сведе до минимум риска от нарушаване на принципа за справедливо третиране на кредиторите. Като намалява вероятността депозитите да бъдат обезценени или преобразувани с оглед получаване на достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането, принципното предимство на вложителите би допринесло за подобряване на ефективността и надеждността на инструмента за споделяне на загуби и би довело до повишаване на прозрачността и правната сигурност на рамката за реструктуриране. Принципното предимство на вложителите също така би повишило доверието в стратегиите за прехвърляне при реструктуриране, тъй като би опростило включването на всички задължения по договорите за депозити в обхвата на задълженията, които ще бъдат прехвърлени на частен купувач или на мостова институция, което ще се отрази благоприятно на отношенията с клиента и франчайзинговата стойност на институцията в режим на реструктуриране. И накрая, пълното хармонизиране на реда на удовлетворяване на вземанията на вложителите при несъстоятелност би подобрило трансграничното измерение и равнопоставеността.

- (44) Целесъобразно е някои неотговарящи на условията депозити да бъдат изключени от принципното предимство на вложителите. По-специално депозитите, приети от кредитна институция, за да бъдат използвани за спазването на МИПЗ, не следва да се ползват от правно предимство, тъй като това би било несъвместимо с общия принцип, че включените в МИПЗ задължения следва да поемат загуби и да допринасят за рекапитализацията на кредитната институция в случай на неизпълнение на нейните задължения. Редът на вземанията по такива депозити не следва да бъде хармонизиран с Директива 2014/59/ЕС, а вместо това следва да бъде определен в съответствие с приложимите законови и договорни разпоредби. Освен това редът на вземанията не следва да се променя през срока на депозита в зависимост от това дали органът за реструктуриране е разрешил включването му в приемливите за покриване на МИПЗ ресурси, нито в зависимост от остатъчния му срок до падежа.
- (45) Настоящият тристепенен подход при подреждането на депозитите следва да бъде запазен, тъй като осигурява силна защита на вземанията на СГД, и следователно и на техните средства за финансиране. Въпреки това, с оглед на измененията на Директива 2014/49/ЕС, въведени с Директива (ЕС) 2026/... на Европейския парламент и на Съвета¹⁸⁺, които включват депозитите на някои публични органи в обхвата на изплащането от СГД, е целесъобразно частта от тези депозити, която надвишава размера на гаранцията, да има същия ред като този на отговарящите на условията депозити на физически лица и на микро-, малки и средни предприятия над размера на гаранцията.

¹⁸ Директива (ЕС) 2026/... на Европейския парламент и на Съвета от ... за изменение на Директива 2014/49/ЕС по отношение на обхвата на защитата на депозитите, използването на средствата на схемите за гарантиране на депозити, трансграничното сътрудничество и прозрачността (OJ L ..., ELI: ...).

⁺ ОВ: моля, въведете в текста номера на директивата, съдържаща се в документ PE-CONS 19/26 (2023/0115(COD)), и попълнете съответната бележка под линия.

- (46) Механизмите за финансиране на реструктурирането могат да се използват за подпомагане на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента „мостова институция“, при което набор от активи, права и задължения на институцията в режим на реструктуриране се прехвърлят на приемател. В такъв случай механизмът за финансиране на реструктурирането може да има вземане срещу остатъчната част от институцията или субекта при последващата им ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност. Това може да се случи, когато механизмът за финансиране на реструктурирането се използва във връзка със загуби, които кредиторите иначе биха понесли, включително под формата на гаранции за активи и задължения или покритие на разликата между прехвърлените активи и задължения. За да се гарантира, че акционерите и кредиторите на остатъчната част от институцията или субекта покриват ефективно загубите на институцията в режим на реструктуриране и повишават вероятността за погасяване при несъстоятелност на задълженията към защитния механизъм по конкретното реструктуриране, тези вземания на механизма за финансиране на реструктурирането срещу остатъчната част от институцията или субекта, както и вземанията, произтичащи от правомерно извършени разумни разходи, следва да са с по-висок ред при несъстоятелност от вземанията на вложителите и тези на СГД. Тъй като обезщетението, изплатено на акционерите и кредиторите от механизмите за финансиране на реструктурирането поради нарушения на принципа за справедливо третиране на кредиторите, има за цел да ги компенсира за резултатите от действието по реструктуриране, тази компенсация не следва да поражда вземания от тези механизми.

(47) За да се гарантира достатъчна гъвкавост и да се улесни намесата на СГД в подкрепа на използването на инструментите за реструктуриране, когато те водят до напускането на пазара от страна на институцията в режим на реструктуриране, следва да се уточнят някои аспекти на използването на СГД при реструктуриране. По-специално е необходимо да се уточни, че капиталът на СГД може да се използва за подкрепа на сделките по прехвърляне, които включват депозити, в т.ч. отговарящи на условията депозити над размера на гаранцията, предлаган от съответната СГД, както и – в определени случаи и при ясни критерии – неотговарящи на условията депозити, включени в принципното предимство на вложителите. С финансовото участие на СГД следва да се цели покриване на разликата между стойността на активите, прехвърлени на купувач или мостова институция, и стойността на прехвърлените депозити. СГД следва също да участва в евентуалното финансиране, което купувачът може да изисква като част от сделката, за да се гарантира запазването на неговата капиталова позиция и спазването на неговите капиталови изисквания. Предоставената от СГД подкрепа за действие по реструктуриране следва да бъде чрез парични средства или под друга форма, като например гаранции или споразумения за споделяне на загуби, които могат да сведат до минимум въздействието на подкрепата върху наличните финансови средства на тази СГД, като същевременно позволяват финансовото участие на СГД да изпълнява поставените му цели.

- (48) Финансовото участие на СГД при реструктуриране следва да подлежи на известни ограничения. Първо, общият размер на финансовото участие на СГД във всеки случай на реструктуриране не следва да надвишава размера на гарантираните депозити в съответната кредитна институция. Второ, следва да се гарантира, че всяка намеса на СГД в действие по реструктуриране, което се основава предимно на инструмента за споделяне на загуби за целите на рекапитализацията на институцията в режим на реструктуриране и на продължаването на нейните дейности, не надвишава загубата, която СГД би понесла при несъстоятелност, ако изплати дължимите суми на вложителите, чиито депозити са гарантирани, и встъпи в техните вземания върху активите на институцията. Трето, когато СГД се използва в подкрепа на действие по реструктуриране, състоящо се предимно в прехвърляне на стопанска дейност към купувач или мостова институция, размерът на финансовото участие на СГД не следва да надвишава 62,5% от целевото ѝ равнище, освен ако определеният съгласно Директива 2014/49/ЕС орган реши да не прилага това ограничение, за да се избегнат неблагоприятни последици за финансовата стабилност или да се запази достъпът на вложителите до техните депозити. ЕБО следва да издаде насоки относно условията за неприлагане на това ограничение. Четвърто, размерът на финансовото участие на СГД не следва да надвишава разликата между прехвърлените активи и прехвърлените депозити и задължения със същия или по-висок ред при несъстоятелност от тези депозити. Това би гарантирало, че финансовото участие на СГД се използва единствено с цел да се избегне по целесъобразност прехвърлянето на загуби на вложителите, а не за защита на кредиторите, чиито вземания при несъстоятелност са с по-нисък ред от депозитите. Когато е уместно обаче, финансовото участие може да включва и сума, необходима за гарантиране на капиталовата позиция на субекта приемател.

(49) Следва да се уточни, че СГД следва да може да участва в прехвърлянето на задължения, различни от гарантираните депозити, в контекста на реструктуриране само ако органът за реструктуриране стигне до заключението, за всеки отделен случай, че депозитите, включени в принципното предимство на вложителите, различни от гарантираните депозити, не могат да бъдат включени в споделянето на загуби, нито да останат в остатъчната част от институцията в режим на реструктуриране, която ще бъде ликвидирана, и ако условията за използване на механизмите за финансиране на реструктурирането не са изпълнени чрез финансово участие на акционерите и кредиторите. По-специално органът за реструктуриране следва да може да не разпределя загуби по тези депозити, когато това изключване е строго необходимо и пропорционално, за да се запази непрекъснатостта на критичните функции и основните стопански дейности или, когато е необходимо, за да се избегне широко разпространение на проблемите и финансова нестабилност, които биха могли да причинят сериозни смущения в икономиката на Съюза или на държава членка. Същите основания следва да се прилагат и когато при прехвърлянето към купувач или мостова институция се включват други задължения, които споделят загуби, с по-нисък ред от този на гарантираните депозити. В този случай прехвърлянето на тези задължения, които споделят загуби, не следва да подлежи на подкрепа чрез финансово участие на СГД. Когато все пак се налага външна финансова подкрепа за прехвърлянето на тези задължения, които споделят загуби, тя следва да бъде предоставена от механизма за финансиране на реструктурирането.

(50) Като се има предвид възможността за използване на СГД при реструктуриране, е необходимо да се уточнят допълнително условията, при които финансовото участие на СГД може да се отчита за целите на спазването на изискванията за достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането. Тази възможност следва да се предоставя само за кредитни институции с обща стойност на активите, по-малка или равна на 80 милиарда евро, и в контекста на действие по реструктуриране, което разчита предимно на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента „мостова институция“. За да се гарантира, че реструктурирането продължава да се финансира предимно от вътрешните ресурси на кредитната институция, и за да се сведат до минимум нарушенията на конкуренцията, използването на финансовото участие на СГД с оглед осигуряване на достъп до механизми за финансиране на реструктурирането следва да е възможно само за кредитни институции, за които през предходните 24 месеца преди предприемането на действие по реструктуриране плановете им за реструктуриране или плановете за реструктуриране на групата не предвиждат, че при неизпълнение на задълженията ликвидацията им се извършва по надлежния ред, като се има предвид, че за тези кредитни институции МИПЗ е определено от органите за реструктуриране на равнище, което включва както сумата за поемане на загубите, така и сумата на рекапитализацията. МИПЗ, определено от органа за реструктуриране за кредитни институции с обща стойност на активите на индивидуална основа над 30 милиарда евро, следва да отговаря на минималните равнища на МИПЗ за институции и субекти с предпочитани стратегии за реструктуриране, които предвиждат предимно използването на инструменти за прехвърляне при реструктурирането, дори ако в съответния план за реструктуриране или план за реструктуриране на групата са предвидени различни действия и следователно тези минимални равнища не се прилагат за МИПЗ на тези кредитни институции. Освен това, финансовото участие на СГД следва да се предшества от финансово участие със собствен капитал и приемливи задължения за поемане на загуби и рекапитализация във възможно най-голяма степен. И накрая, държавите членки следва да могат да изискват от институцията в режим на реструктуриране да не е нарушила своето МИПЗ, включително задължителните междинни цели, в рамките на определен период преди действието по реструктуриране, без да се засягат краткосрочните технически нарушения на МИПЗ.

- (51) Ако сборът на финансовото участие на акционерите и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране под формата на намаляване, обезценяване или преобразуване на техните задължения или чрез загубите, които те се очаква да понесат при ликвидацията на остатъчната част от субекта, и финансовото участие на СГД възлиза най-малко на 8% от общите задължения на институцията, включително собствения капитал, органът за реструктуриране следва да може да използва механизма за финансиране на реструктурирането, за да предостави допълнителни средства, когато това е необходимо за гарантиране на ефективното реструктуриране съгласно целите на реструктурирането. В тези случаи финансовото участие на СГД следва да бъде ограничено до размера, необходим за осигуряване на достъп до механизма за финансиране на реструктурирането. В допълнение, за кредитна институция с обща стойност на активите на индивидуална основа между 30 милиарда евро и 80 милиарда евро финансовото участие на СГД не следва да надвишава 2,5% от общите задължения, включително собствения капитал на съответната кредитна институция на индивидуална основа.

- (52) При извънредни обстоятелства може да се окаже, че финансовото участие на механизма за финансиране на реструктурирането в размер на 5% от общите задължения, включително собствения капитал, не е достатъчно за покриване на нуждите от финансиране на дадено действие по реструктуриране. В такива случаи и когато това финансово участие е станало възможно благодарение на намесата на СГД, СГД следва да има допълнително финансово участие при определени условия, равно на размера на загубите, които гарантираните депозити биха понесли, ако не са били защитени. Разходите за това допълнително финансово участие не следва да надвишават загубите, които СГД би понесла при хипотетичния сценарий на ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност и изплащането на гарантираните депозити. Освен това сумата на първоначалното финансово участие и на допълнителното финансово участие на СГД не следва да надвишава размера на гарантираните депозити в съответната кредитна институция. Заедно с допълнителното финансово участие на СГД органът за реструктуриране следва да може да търси допълнително финансиране от алтернативни източници, когато са изпълнени условията за това финансиране.
- (53) Когато средствата на СГД се използват при прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента „мостова институция“, самостоятелно или заедно с финансово участие от механизма за финансиране на реструктурирането, остатъчната част от субекта, останала след прехвърлянето на активите, правата и задълженията, следва да бъде ликвидирани по надлежния ред в съответствие с приложимото национално право, съгласно член 37, параграф 6 от Директива 2014/59/ЕС. Освен това, когато средствата на СГД се използват в подкрепа на инструмента „мостова институция“, операциите на мостовата институция следва да бъдат прекратени в съответствие с член 41, параграфи 3, 5 и 6 от Директива 2014/59/ЕС.

- (54) За да се улесни процесът на приемане на строго технически аспекти на изискванията за докладване и да се подобри тяхното изпълнение и наблюдение от страна на органите за реструктуриране, мандатите, предоставени на ЕБО за разработване на технически стандарти за изпълнение, следва да бъдат преразгледани, за да се гарантира съгласуваност в обхвата и съдържанието на различните мандати в рамките на Директива 2014/59/ЕС. Тези мандати следва също така да бъдат приведени в съответствие с разпоредбите, уреждащи докладването и оповестяването на надзорна информация, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013. Тези изменения на съществуващите мандати следва да улеснят бъдещите прегледи на техническите стандарти за изпълнение и нямат за цел да засегнат приложимите понастоящем задължения за докладване и оповестяване. Комисията следва да бъде оправомощена да приема тези технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕБО, посредством актове за изпълнение съгласно член 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Обхватът на съществуващите регулаторни технически стандарти относно оценката на допълнителните капиталови изисквания и комбинираното изискване за буфер за субектите за реструктуриране следва да бъде разширен, така че да включва субекти, които не са определени като субекти за реструктуриране, когато тези изисквания не са определени на същата основа като МИПЗ. На Комисията следва да се предостави правомощието да допълва Директива 2014/59/ЕС, като приема тези регулаторни технически стандарти, разработени от ЕБО, чрез делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(55) С оглед на по-тясното интегриране на свързаното с МИПЗ докладване и оповестяване ЕБО следва да публикува централизирано оповестяванията на институциите и субектите, като същевременно зачита правото на всички институции и субекти сами да публикуват данни и информация. Такова централизиране на оповестяванията следва да позволи на ЕБО да публикува оповестяванията за малките и несложни институции въз основа на информацията, която те предоставят на компетентните органи и на органите за реструктуриране, и така значително да облекчи административната тежест за тях. Същевременно централизирането на оповестяванията не следва да се отрази на разходите на другите институции и субекти, а да увеличи прозрачността и да намали разходите на пазарните участници за достъп до пруденциална информация. Тази повишена прозрачност следва да улесни сравнимостта на предоставяните от отделните институции и субекти данни, и да насърчи пазарната дисциплина. Централизирането на оповестяванията, свързани с реструктуриране, гарантира привеждане в съответствие с процедурата, приложима за оповестяванията за надзорни цели, както е посочено в Регламент (ЕС) № 575/2013, за да се гарантира, че всички задължения за оповестяване се третират по сходен начин.

- (56) С оглед на ролята си за задълбочаване на сближаването на практиките на органите, ЕБО следва да наблюдава и докладва относно вътрешните практики и методики, приети от органите за реструктуриране, когато решава дали за дадена институция или субект следва да бъде предвидено реструктуриране или ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност, с оглед на целите на реструктурирането и на това дали реструктурирането би било в обществен интерес. ЕБО следва също така да наблюдава и докладва за напредъка, постигнат от органите за реструктуриране за подобряване на възможността за реструктуриране на институциите и групите, както и за действията и подготовката на органите за реструктуриране, за да се гарантира ефективното прилагане на инструментите и правомощията за реструктуриране. В тези доклади ЕБО следва също така да оцени степента на прозрачност на мерките, предприети от органите за реструктуриране по отношение на съответните външни заинтересовани страни, и степента на техния принос за готовността и възможността за реструктуриране на институциите и групите.
- (57) В контекста на задачите си за осигуряване на съгласуван и координиран режим за управление и преодоляване на кризи в Съюза ЕБО следва да координира и контролира провеждането на симулации на управлението на кризи в целия Съюз. Тези симулации следва да обхващат координацията и сътрудничеството между компетентните органи и органите за реструктуриране по време на влошаването на финансовото състояние на институциите и субектите, като се извършва цялостно изпитване на прилагането на инструментариума при планирането на възстановяването и реструктурирането, ранната намеса и реструктурирането. При тази симулация на кризисни ситуации следва да се отчита по-специално трансграничното измерение на взаимодействието между съответните органи и прилагането на наличните инструменти и правомощия. Когато е уместно, действията за симулация на кризисни ситуации следва да обхващат и приемането и прилагането на схеми за реструктуриране в рамките на банковия съюз съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014.

- (58) Независимо от приложимите понастоящем правила за професионална тайна, обменът на информация между органите за реструктуриране и данъчните органи следва да бъде подобрен. Този обмен следва да се извършва в съответствие с националното право. Когато тази информация произхожда от друга държава членка, тя следва да се обмена само с изричното съгласие на съответния орган, който я е оповестил.

(59) С Директива (ЕС) 2019/879 беше изменена Директива 2014/59/ЕС, за да се въведат специални правила, с които да се гарантира, че непрофесионалните клиенти не инвестират прекомерно в инструменти, които са приемливи за МИПЗ на институциите и субектите. Прекомерните позиции в инструменти на МИПЗ от непрофесионални клиенти може да бъде в ущърб на възможността за реструктуриране на дадена институция или субект и може да създаде проблеми за финансовата стабилност. Това може да бъде особено проблематично, когато непрофесионалните клиенти са и вложители в емитиращата институция, тъй като тези вложители са особено уязвими по отношение на неподходящ избор относно собствените инструменти на институцията. Поради това органите следва да гарантират, че продавачите, институциите и субектите спазват мерките, приети от държавите членки за транспониране на Директива (ЕС) 2019/879, за да се гарантира защитата на непрофесионалните клиенти. Когато тези мерки не се прилагат по подходящ начин, органите следва да наложат спазването им. Поради това е целесъобразно в Директива 2014/59/ЕС да се въведат специални правомощия за предприемане на действия във връзка с неспазването на специалните правила за защита на непрофесионалните клиенти, наред със съществуващите правомощия в Директива 2014/65/ЕС.

Освен това, като използват съществуващото докладване за целите на планирането на реструктурирането и МИПЗ, органите за реструктуриране следва да оценят естеството на инвеститорската база в приемливите за МИПЗ инструменти, когато извършват оценката на възможността за реструктуриране на институциите и субектите, и когато е необходимо, да изискат от институцията или субекта да преодолее или отстрани всички установени пречки. И накрая, ЕБО, в координация с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета¹⁹, следва да докладва относно мерките, приети от държавите членки за защита на непрофесионалните клиенти по отношение на дълговите инструменти, приемливи за МИПЗ съгласно Директива 2014/59/ЕС, като сравнява и оценява всяко потенциално въздействие върху трансграничните операции. Въз основа на това Комисията може да приеме законодателно предложение, за да гарантира по-ефективна защита на непрофесионалните клиенти.

¹⁹ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Висококачествената оценка на въздействието е от решаващо значение за разработването на надеждни и основани на данни законодателни предложения, а фактите и доказателствата са от ключово значение за вземането на решения по време на законодателната процедура. Поради тази причина ЕБО, Единният съвет за реструктуриране и ЕЦБ следва при поискване да предоставят на Комисията цялата информация, от която тя се нуждае във връзка с разработването на политики, включително изготвянето на оценки на въздействието и подготовката и договарянето на законодателни предложения. Когато ЕБО, Единният съвет за реструктуриране или ЕЦБ не разполагат с тази информация, тя следва да бъде предоставена от органите за реструктуриране, компетентните органи и други членове на Европейската система на централните банки.
- (61) Като се има предвид необходимостта от защита на финансовата стабилност и от бързи действия, по отношение на органите за реструктуриране не следва да се прилагат процедурите за възлагане на обществени поръчки във връзка с обществени поръчки за услуги по оценяване за целите на реструктурирането и на оценката дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на реструктуриране е било образувано обичайно производство по несъстоятелност. Поради това предоставяните услуги следва да бъдат изключени от обхвата на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁰. Що се отнася до правните услуги, от които органите за реструктуриране може да се нуждаят, някои правни услуги вече са изключени от обхвата на посочената директива, а други са включени в списъка на услугите, посочени в приложение XIV към посочената директива, за които се прилагат по-високи прагове и по-леки хармонизирани правила.

²⁰ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

- (62) Доколкото целта на настоящата директива, а именно подобряване на ефективността и ефикасността на рамката за възстановяване и реструктуриране за институциите и субектите, не могат поради рисковете, които различаващите се национални подходи могат да породят за целостта на вътрешния пазар, да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а – чрез изменение на вече установените на равнището на Съюза правила – могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (63) Поради това директиви 2014/59/ЕС и 2014/24/ЕС следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1
Изменения на Директива 2014/59/ЕС

Директива 2014/59/ЕС се изменя, както следва:

1) Член 2, параграф 1 се изменя, както следва:

а) точка 5 се заменя със следното:

„5) „дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и за целите на прилагането на членове 7, 12, 17, 18, 45 – 45м, 59 – 62, 91 и 92 от настоящата директива спрямо групите за реструктуриране, посочени в точка 83б, буква б) от настоящия параграф, включва, когато е приложимо, кредитните институции или финансовите институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, самия централен орган и съответните им дъщерни предприятия, като се взема предвид начинът, по който такива групи за реструктуриране спазват член 45д, параграф 3 от настоящата директива;“;

б) вмъква се следната точка:

„28а) „алтернативна мярка от страна на частния сектор“ означава всяка подкрепа, която не се приема за извънредна публична финансова подкрепа;“;

в) точка 35 се заменя със следното:

„35) „критични функции“ означава дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в една или повече държави членки, на национално или регионално равнище, до срыв в предоставянето на услуги от основно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на дадена институция или група, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции;“;

г) точка 71 се заменя със следното:

„71) „задължения, които споделят загуби“ означава задълженията, включително задължения с неопределена срочност или размер, и капиталовите инструменти, които не са включени в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 2;“;

д) вмъква се следната точка:

„71aa) „задължения с неопределена срочност или размер“ означава задължения на базата на настоящи задължения, произтичащи от минали събития, които ще доведат до загуба и чиято срочност или размер са неопределени;“;

е) точка 71б се заменя със следното:

„71б) „подчинени приемливи инструменти“ означава инструменти, които отговарят на всички условия по член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72б, параграфи 3, 4 и 5 от посочения регламент, и, когато е приложимо, по член 45б, параграф 1а от настоящата директива;“;

ж) вмъква се следната точка:

„72а) „определен орган“ означава определен орган съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/49/ЕС;“;

з) точка 83б, буква б) се заменя със следното:

„б) кредитни институции или финансови институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, и самият централен орган, когато най-малко една от тези кредитни институции или финансови институции, или централният орган са субекти за реструктуриране, и съответните им дъщерни предприятия;“;

и) вмъкват се следните точки:

„83г) „Г-СЗИ извън ЕС“ означава Г-СЗИ извън ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 134 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

83д) „Г-СЗИ субект“ означава Г-СЗИ субект съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 136 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

й) вмъква се следната точка:

„93а) „депозит“ означава, за целите на членове 108 и 109 от настоящата директива, депозит съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 3 от Директива 2014/49/ЕС;“.

2) В член 5 параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Компетентните органи гарантират, че институциите актуализират своите планове за възстановяване най-малко веднъж годишно или след промяна в своята правна или организационна структура, стопанска дейност или финансово положение, която може да се отрази съществено на плана за възстановяване или да наложи съществена промяна в него. Компетентните органи могат да задължат институциите да актуализират по-често плановете си за възстановяване.

Ако в рамките на 12 месеца след последната годишна актуализация на плана за възстановяване не са настъпили посочените в първа алинея промени, компетентните органи могат по изключение да предоставят освобождаване, до следващия 12-месечен период, от задължението за актуализиране на плана за възстановяване. Такова освобождаване може да бъде предоставено за максимален срок от 12 месеца.

3. В плановете за възстановяване не се предвижда достъп или получаване на някое от следните:

- а) извънредна публична финансова подкрепа;
- б) извънредно ликвидно улеснение от централната банка;
- в) ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет или лихвен процент.

4. Когато е приложимо, в плановете за възстановяване се включва анализ на това как и кога дадена институция може да кандидатства – при посочените в плана за възстановяване условия – за използването на улеснения от централната банка, които не са изключени от обхвата на посочения план съгласно параграф 3, и се определят активите, които се очаква да се приемат като обезпечение.“

3) В член 6, параграф 5 първа алинея се заменя със следното:

„Когато компетентният орган прецени, че планът за възстановяване има съществени слабости или са налице съществени пречки за прилагането му, той уведомява институцията или предприятието майка на групата за своята оценка и изисква от институцията да представи в рамките на три месеца – срок, който с одобрението на органа може да бъде удължен с още един месец – преразгледан план, от който става ясно как да бъдат отстранени тези слабости или пречки.“

4) В член 8, параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съвместно решение.“

5) Член 10 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Органът за реструктуриране не приема план за реструктуриране, когато е образувано производство по ликвидация на институция в съответствие с приложимото национално право съгласно член 32б или когато се прилага член 37, параграф 6.“;

б) в параграф 7 буква й) се заменя със следното:

й) подробно описание на различните стратегии за реструктуриране, които биха могли да бъдат приложени в съответствие с различните възможни сценарии и приложимите срокове, и как тези стратегии биха постигнали целите на реструктурирането;“.

б) В член 11 параграф 3 се заменя със следното:

„3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) методите и механизмите за докладване на информацията, посочена в параграф 1;

б) честотата и сроковете за докладването, посочено в буква а).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до ... [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

На Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. ЕБО разработва информационно-технологични решения, включително образци за отчетност, стандарти за данните, формати и указания, за докладване на информацията, посочена в параграф 1.“

7) Член 12 се изменя, както следва:

- a) параграф 1 се изменя, както следва:

- i) втора алинея се заменя със следното:

„В съответствие с мерките, посочени в първа алинея, в плана за реструктуриране за всяка група се определят субектите за реструктуриране и групите за реструктуриране и, когато е целесъобразно, ликвидационните субекти.“;

ii) добавят се следните алинеи:

„Когато определят мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на посочените в първа алинея, буква б) дъщерни предприятия, които не са субекти за реструктуриране, органите за реструктуриране могат да следват пропорционален подход, ако този подход не влияе отрицателно върху възможността за реструктуриране на групата, като се вземат предвид размерът на дъщерното предприятие, неговият рисков профил, ролята му в изпълнението на критични функции и основната му стопанска дейност, значението му за непрекъснатостта на дейността на групата след реструктурирането и стратегията за реструктуриране на групата. Органите за реструктуриране надлежно отчитат значението на дъщерното предприятие в държавата членка, в която е установено, включително потенциалното му системно значение и потенциалното му въздействие върху наличните финансови средства на схемата за гарантиране на депозити в случай на ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност.

Когато е образувано производство по ликвидация на субект в съответствие с приложимото национално право съгласно член 32б или когато се прилага член 37, параграф 6, органите за реструктуриране вече не включват този субект в плана за реструктуриране на групата.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Планът за реструктуриране на групата се изготвя въз основа на информацията, предоставена съгласно член 11, и включва елементите, посочени в член 10, параграфи 4 и 7, доколкото те са от значение от гледна точка на плана за реструктуриране на групата.“;

в) добавя се следната алинея:

„7. ЕБО наблюдава методиките и практиките, които органите за реструктуриране използват при изготвянето на планове за реструктуриране и планове за реструктуриране на групата, за да решат дали институциите или субектите да бъдат определени за реструктуриране или за ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност и да решат какви действия да бъдат предприети при сценариите, посочени в член 10, параграф 3, и при обстоятелствата, описани в член 32, параграф 5.

До ... [пет години от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО представя на Комисията доклад относно съществуващите методики и практики на органите за реструктуриране и относно евентуалните различия между държавите членки.

Посоченият във втора алинея доклад обхваща най-малко следното:

- а) по отношение на институциите, които не са част от група, и на субектите, посочени в параграф 1, първа алинея – вътрешните подходи и методики за подбор на мерките, които да бъдат предприети, по-специално критериите, съгласно които в плана за реструктуриране или плана за реструктуриране на групата се предвиждат действия по реструктуриране, за упражняване на правомощия за обезценяване и преобразуване или за ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност;
- б) по отношение на субектите за реструктуриране – вътрешните подходи и методики за избор на предпочитаните стратегии за реструктуриране и техните варианти и действията по реструктуриране, които да бъдат предприети;
- в) съизмеримите подходи, следвани от органите за реструктуриране съгласно параграф 1, трета алинея.“

8) Член 13 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 първа и втора алинеи се заменят със следното:

„Институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) представят на своя орган за реструктуриране информацията, която може да се изисква в съответствие с член 11. Органите за реструктуриране, които изискват информация по член 11 за субектите, попадащи в обхвата на тяхната компетентност, предават получената от тях информация на органа за реструктуриране на ниво група.

При условие че са спазени изискванията за поверителност съгласно предвиденото в настоящата директива, органът за реструктуриране на ниво група препраща получената в съответствие с настоящия параграф информация на:

- а) ЕБО;
 - б) органите за реструктуриране на дъщерните предприятия;
 - в) органите за реструктуриране на юрисдикциите, на чиято територия се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон;
 - г) съответните компетентни органи, посочени в членове 115 и 116 от Директива 2013/36/ЕС; както и
 - д) органите за реструктуриране на държавите членки, в които са установени субектите по член 1, параграф 1, букви в) и г).“;
- б) в параграф 4 четвърта алинея се заменя със следното:
- „В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.“

9) В член 15 се добавя следният параграф:

„5. ЕБО наблюдава прилагането на оценките на възможността за реструктуриране на институциите и групите от страна на органите за реструктуриране. До ... [24 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО представя на Комисията доклад относно съществуващите практики във връзка с оценките на възможността за реструктуриране и евентуалните различия между държавите членки.

Посоченият в първа алинея доклад обхваща следното:

- а) оценка на разработените от органите за реструктуриране методики за оценка на възможността за реструктуриране, с посочване на областите на евентуални различия между държавите членки;
- б) оценка на изисквания от органите за реструктуриране капацитет за изпитване на стратегията за реструктуриране с цел осигуряване на ефективното ѝ изпълнение;
- в) степента на прозрачност, от гледна точка на съответните заинтересовани страни, на разработените от органите за реструктуриране методики за оценка на възможността за реструктуриране и на резултатите от оценките.“

10) В член 16а се добавя следният параграф:

„7. Когато комбинираното изискване за буфер не се прилага за даден субект за реструктуриране или субект, който не е субект за реструктуриране, на същото основание, както когато от него се изисква да спазва изискванията, посочени в членове 45в и 45г от настоящата директива, органите за реструктуриране прилагат параграфи 1 – 6 от настоящия член въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер, изчислено на базата на методиката, определена в делегирания акт, приет съгласно член 45в, параграф 4 от настоящата директива. Прилага се член 128, четвърта алинея от Директива 2013/36/ЕС.

Органът за реструктуриране включва оценката на комбинираното изискване за буфер, посочена в първа алинея от настоящия параграф, в решението за определяне на изискванията, посочени в членове 45в и 45г. Субектът оповестява публично оценката на комбинираното изискване за буфер заедно с информацията, посочена в член 45и, параграф 3.“

11) Член 17 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„3а. Когато органът за реструктуриране констатира, че предложените от съответния субект мерки намаляват или отстраняват ефективно съществените пречки пред възможността за реструктуриране, органът за реструктуриране взема решение след консултация с компетентния орган. В това решение се посочва, че органът за реструктуриране е оценил предложените мерки като подходящи за ефективно намаляване или отстраняване на съществените пречки пред възможността за реструктуриране, и се изисква от субекта да приложи предложените мерки.“;

б) в параграф 5 уводното изречение се заменя със следното:

„За целите на параграф 4 органите за реструктуриране разполагат най-малко с правомощието да предприемат всяка една от следните мерки:“.

12) Член 18 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„Органът за реструктуриране на ниво група, в сътрудничество с консолидиращия надзорник, изготвя и представя доклад на предприятието майка от Съюза, на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, които го предоставят на дъщерните предприятия, попадащи в обхвата на тяхната компетентност, и на органите за реструктуриране на юрисдикциите, на чиято територия се намират значими клонове. Докладът се изготвя след консултация с компетентните органи и в него се анализират съществените пречки пред ефективното прилагане на инструментите за реструктуриране и пред упражняването на правомощията за реструктуриране по отношение на групата, както и по отношение на групите за реструктуриране, когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране. В доклада се разглежда въздействието върху модела на стопанска дейност на групата и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които органът за реструктуриране на ниво група счита за необходими или подходящи за отстраняването на тези пречки.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Органът за реструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка от Съюза, на консолидиращия надзорник, на ЕБО, на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия и на органите за реструктуриране на юрисдикциите, на чиято територия се намират значими клонове, доколкото въпросната мярка е от значение за тези значими клонове. Органът за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с компетентните органи и с органите за реструктуриране на юрисдикциите, на чиято територия се намират значими клонове, правят всичко възможно в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в колегията за реструктуриране във връзка с набелязването на съществените пречки и, при необходимост, във връзка с оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза, и на мерките, изисквани от органите с цел преодоляване или отстраняване на тези пречки, при което се взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.“;

в) параграф 9 се заменя със следното:

„9. При липса на съвместно решение за предприемането на мерки, посочени в член 17, параграф 5, буква ж), з) или к) от настоящата директива, ЕБО може по искане на орган за реструктуриране в съответствие с параграф 6, ба или 7 от настоящия член да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

13) Членове 27 и 28 се заменят със следното:

„Член 27

Мерки за ранна намеса

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разглеждат без ненужно забавяне и, ако е целесъобразно, прилагат мерки за ранна намеса, когато дадена институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г):
 - а) отговарят на условията, посочени в член 102 от Директива 2013/36/ЕС или в член 38 от Директива (ЕС) 2019/2034, или компетентният орган е установил, в рамките на процес на надзорен преглед и оценка в съответствие с член 97 от Директива 2013/36/ЕС, че правилата, стратегиите, процесите и механизмите, прилагани от институцията или субекта, и собственият капитал и ликвидните активи, държани от тази институция или субект, не осигуряват надеждно управление и покритие на техните рискове, като се прилага някое от следните условия:
 - i) институцията или субектът не са предприели изискваните от компетентния орган корективни действия, включително мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС или в член 39 от Директива (ЕС) 2019/2034;
 - ii) компетентният орган счита, че корективните действия, различни от мерките за ранна намеса, са недостатъчни за справяне с проблемите на въпросната институция или субект;

- б) нарушават изискванията, предвидени в член 45д или 45е от настоящата директива; или
- в) нарушават или има вероятност да нарушат през 12-те месеца след оценката на компетентния орган изискванията, предвидени в дял II от Директива 2014/65/ЕС, в членове 3 – 7, членове 14 – 17 или членове 24, 25 и 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета*.

Компетентният орган може да определи, че условието, посочено в първа алинея, буква а), подточка ii) от настоящия параграф, е изпълнено, без преди това да е предприел други корективни действия, включително упражняване на правомощията, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС или в член 39 от Директива (ЕС) 2019/2034.

За целите на първа алинея, букви б) и в) от настоящия параграф държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране или компетентните органи съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 26 от Директива 2014/65/ЕС информират без забавяне компетентния орган за нарушението или вероятното нарушение.

- 2. За целите на параграф 1 мерките за ранна намеса включват следното:
 - а) изискването към ръководния орган на институцията или субекта:
 - і) да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в плана за възстановяване; или

- ii) да актуализира плана за възстановяване в съответствие с член 5, параграф 2, когато обстоятелствата, довели до ранна намеса, се различават от допусканията, предвидени в първоначалния план за възстановяване, и да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в актуализирания план в рамките на конкретен срок;
- б) изискването към ръководния орган на институцията или субекта да свика или – при неизпълнение на това изискване от страна на ръководния орган – компетентният орган самостоятелно да свика събрание на акционерите на институцията или субекта, както и в двата случая да определи дневния ред и да изиска разглеждането на определени решения с цел приемането им от акционерите;
- в) изискването към ръководния орган на институцията или субекта да изготви, когато е приложимо в съответствие с плана за възстановяване, план за договаряне на реструктурирането на дълга с някои или с всички съответни кредитори;
- г) изискването за промяна на правната структура на институцията или субекта;
- д) изискването за освобождаване или замяна в съответствие с член 28 на висшето ръководство или ръководния орган на институцията или субекта в неговата цялост или по отношение на отделни лица;
- е) назначаване в съответствие с член 29 на един или повече временни управители на институцията или субекта;

- ж) изискването ръководният орган на институцията или субекта да изготви план, който институцията или субектът може да приложи, в случай че реши да започне доброволно прекратяване на дейността си.
3. Компетентните органи избират подходящите мерки за ранна намеса, посочени в параграф 2 от настоящия член, въз основа на принципа на пропорционалност с оглед на заложените цели, като наред с останалата информация от значение вземат предвид тежестта на нарушението или вероятното нарушение и бързината на влошаване на финансовото състояние на институцията или субекта, посочен в член 1, параграф 1, буква б), в) или г).
4. За всяка от мерките за ранна намеса, посочени в параграф 2, компетентните органи определят срок за изпълнение, който е строго ограничен до времето, необходимо за изпълнение на съответната мярка при разумни условия. Компетентните органи извършват оценка на ефективността на мярката веднага след изтичането на крайния срок и споделят тази оценка с органа за реструктуриране.

Когато в оценката се стигне до заключението, че мерките за ранна намеса не са изцяло приложени или не са ефективни, компетентният орган може да направи оценка дали условието по член 32, параграф 1, буква а) е изпълнено.

5. До ... [24 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО издава съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки за насърчаване на последователното изпълнение на посочените в параграф 1 от настоящия член условия.

Член 28

Смяна на висшето ръководство или ръководния орган

За целите на член 27, параграф 2, буква д) държавите членки гарантират, че новото висше ръководство или ръководен орган, или отделните им членове, се назначават в съответствие с правото на Съюза и националното право и че тези назначения се ползват с одобрението или съгласието на компетентния орган.

* Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).“

14) Член 29 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. За целите на член 27, параграф 2, буква е) държавите членки гарантират, че компетентните органи могат, по целесъобразност с оглед на обстоятелствата, да назначат един или повече временни управители, които да извършват някои от следните действия:

- а) да заместят временно ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г); или
- б) да работят временно съвместно с ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Към момента на назначаване на временния управител компетентният орган посочва дали това назначаване е за целите на първа алинея, буква а) или б).

За целите на първа алинея, буква б), към момента на назначаването компетентният орган определя допълнително ролята, задълженията и правомощията на временния управител, както и всякакви изисквания към ръководния орган на институцията или субекта да се консултира с временния управител или да получава съгласието му, преди да вземе конкретни решения или да предприеме конкретни действия.

Държавите членки задължават компетентния орган да оповестява публично назначаването на временен управител, освен когато временният управител няма правомощия да представлява институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Освен това държавите членки гарантират, че всеки временен управител притежава достатъчно знания, умения и опит, за да изпълнява задълженията си, и отговаря на изискванията, посочени в член 91, параграфи 2 и 2а от Директива 2013/36/ЕС. Оценката на компетентния орган дали временният управител притежава тези знания, умения и опит и спазва тези изисквания е неразделна част от решението за назначаване на този временен управител.

2. Компетентният орган определя правомощията на временния управител към момента на назначаването му въз основа на принципа на пропорционалност с оглед на обстоятелствата. Тези правомощия могат да включват някои или всички правомощия на ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) съгласно техния устав и националното право, включително правомощията да упражнява някои или всички административни функции на ръководния орган на институцията или субекта. Правомощията на временния управител по отношение на институцията или субекта съответстват на приложимото дружествено право. Компетентният орган може да коригира тези правомощия в случай на промяна в обстоятелствата.

3. Компетентният орган определя към момента на назначаването ролята и функциите на временния управител. Тези роли и функции могат да включват:
- а) оценяване на финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
 - б) управление на дейността или на част от дейността на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), с оглед предпазване или възстановяване на финансовото им състояние;
 - в) предприемане на мерки за възстановяване на стабилното и благоразумно управление на дейността на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
 - г) осигуряване на спазването от страна на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) на изискванията по член 30а, параграф 3, втора алинея, член 30а, параграф 4, първа алинея или член 30а, параграф 5.

Компетентният орган определя към момента на назначаването всички ограничения на ролята и функциите на временния управител.“;

б) в параграф 5 втората алинея се заменя със следното:

„Във всички случаи временният управител може да упражнява правомощието да свиква общо събрание на акционерите на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и да определя дневния ред на такова събрание само с предварителното съгласие на компетентния орган.“;

в) параграфи 6 и 7 се заменят със следното:

„6. По искане на компетентния орган временният управител изготвя доклади за финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), и за действията, извършени по време на мандата му, в съответствие с определен от компетентния орган график. Временният управител при всички случаи изготвя такъв доклад в края на своя мандат.

7. Временният управител се назначава за максимален срок от една година. Компетентният орган може по изключение да удължи еднократно този срок за срок, пропорционален на обстоятелствата, ако условията за назначаване на временния управител продължават да бъдат изпълнени. Компетентният орган отговаря за определянето на това дали са изпълнени тези условия и за обосноваването на всяко разширяване на мандата на временния управител, така че да обхване акционерите.“

15) член 30 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Координация на мерките за ранна намеса по отношение на групи“;

б) параграфи 1 – 4 се заменят със следното:

- „1. Когато са изпълнени условията за прилагане на мерки за ранна намеса съгласно член 27 по отношение на предприятие майка от Съюза, консолидиращият надзорник уведомява ЕБО и се консултира с другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия, преди да реши да приложи мярка за ранна намеса.
2. След уведомлението и консултациите, посочени в параграф 1 от настоящия член, консолидиращият надзорник решава дали да приложи мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на съответното предприятие майка от Съюза, като взема предвид въздействието на тези мерки върху субектите от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорник уведомява за своето решение ЕБО и другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия.
3. Когато са изпълнени условията за прилагане на мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на дъщерно предприятие на предприятие майка от Съюза, компетентният орган, отговарящ за надзора на индивидуална основа, който възнамерява да предприеме мерки в съответствие с този член, уведомява за това ЕБО и се консултира с консолидиращия надзорник.

След получаване на уведомлението консолидиращият надзорник може да оцени вероятното въздействие от прилагането на мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на въпросната институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) върху групата или субектите от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорник съобщава на компетентния орган резултатите от тази оценка в рамките на три дни.

След това уведомление и консултация компетентният орган решава дали да приложи мярка за ранна намеса. В решението се взема надлежно предвид всяка оценка на консолидиращия надзорник. Компетентният орган уведомява ЕБО, консолидиращия надзорник и другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия за своето решение.

4. Когато повече от един компетентен орган възнамерява да приложи мярка за ранна намеса по член 27 по отношение на повече от една институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) в същата група, консолидиращият надзорник и другите съответни компетентни органи преценяват дали не е по-подходящо да се назначи един и същ временен управител за всички съответни субекти или да се координира прилагането на другите мерки за ранна намеса за повече от една институция или субект, за да се улесни намирането на решения за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция или субект. Оценката е под формата на съвместно решение на консолидиращия надзорник и другите съответни компетентни органи. Съвместното решение се взема в рамките на пет дни от датата на уведомлението по параграф 1 от настоящия член. Съвместното решение се мотивира и се излага в документ, който консолидиращият надзорник предава на предприятието майка от Съюза.

В съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съгласие.

При отсъствие на съвместно решение в рамките на пет дни консолидиращият надзорник и компетентните органи на дъщерните предприятия могат да вземат самостоятелни решения за назначаването на временен управител в институциите или субектите по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), за които носят отговорност, и за прилагането на другите мерки за ранна намеса.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. За постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може, по искане на компетентен орган, да съдейства на компетентните органи, които възнамеряват да приложат една или повече от мерките, посочени в член 27, параграф 2, буква а) от настоящата директива по отношение на раздел А, точки 4, 10, 11 и 19 от приложението към настоящата директива, в член 27, параграф 2, буква в) от настоящата директива или в член 27, параграф 2, буква г) от настоящата директива.“

16) Вмъква се следният член в дял III:

„Член 30а

Подготовка за реструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи незабавно уведомяват органите за реструктуриране за следното:
 - а) всяка от мерките по член 104, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС или по член 39, параграф 2 от Директива (ЕС) 2019/2034, която те предприемат или чието предприемане те изискват от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива;

- б) че, съгласно показаното от надзорната дейност, условията по член 27, параграф 1 са изпълнени по отношение на институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), независимо от прилагането на каквато и да е мярка за ранна намеса;
- в) прилагането на някоя е от мерките за ранна намеса по член 27.

В тясно сътрудничество с органите за реструктуриране компетентните органи следят отблизо състоянието на институцията или субекта и спазването от тяхна страна на мерките по първа алинея, буква а), чиято цел е да се преодолее влошаването на състоянието на институцията или субекта, и на мерките за ранна намеса по първа алинея, буква в).

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи уведомяват възможно най-рано органите за реструктуриране, когато считат, че е налице съществен риск едно или повече от обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4, да бъде в сила по отношение на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г). Уведомлението съдържа:

- а) причините за уведомлението;

- б) преглед на обмисляните мерки, които биха предотвратили неизпълнението на задълженията от страна на съответната институция или субект в разумен срок, очакваното им въздействие върху институцията или субекта по отношение на обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4, и очаквания срок за прилагането на тези мерки.

След получаване на уведомлението, посочено в първа алинея от настоящия параграф, органите за реструктуриране преценяват, в тясно сътрудничество с компетентните органи, какво представлява разумен срок за целите на оценката на условието, посочено в член 32, параграф 1, буква б), като вземат предвид скоростта на влошаване на състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), необходимостта от ефективно изпълнение на стратегията за реструктуриране и всички други съображения, които се от значение по случая. Органите за реструктуриране могат по всяко време да преразгледат срока и да го адаптират към обстоятелствата по случая. Органите за реструктуриране съобщават на компетентните органи резултатите от тази преценка или това преразглеждане възможно най-рано.

След получаване на уведомлението, посочено в първа алинея от настоящия параграф, компетентните органи и органите за реструктуриране наблюдават в тясно сътрудничество състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), изпълнението на съответните мерки в очаквания им срок и всякакви други съществени събития. За тази цел компетентните органи и органите за реструктуриране провеждат редовни срещи, чиято честота се определя от органите за реструктуриране при отчитане на обстоятелствата по случая. Компетентните органи и органите за реструктуриране си предоставят незабавно всяка съответна информация.

3. Компетентните органи предоставят на органите за реструктуриране цялата поискана от тях информация, която е необходима за някое от следните действия:

- а) актуализиране на плана за реструктуриране и подготовка за евентуалното реструктуриране на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- б) извършване на оценката по член 36.

Ако компетентните органи все още не разполагат с тази информация, те сътрудничат с органите за реструктуриране и координират действията си, за да я получат. За тази цел компетентните органи и органите за реструктуриране разполагат с правомощието да изискват от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да им предостави тази информация, включително чрез проверки на място, и да предоставят тази информация помежду си.

4. Органите за реструктуриране са оправомощени да предложат институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) на потенциални купувачи, да организират такова предлагане или да изискат от институцията или субекта да направи това с оглед:
- а) подготовка за реструктурирането на тази институция или субект при спазване на критериите, предвидени в член 39, параграф 2, и на изискванията относно поверителността, предвидени в членове 84 и 84б;
 - б) извършване на оценяването от органа за реструктуриране на условието по член 32, параграф 1, буква б).

Когато при упражняването на правомощието, посочено в първа алинея, органът за реструктуриране реши да предложи пряко институцията или субекта на потенциални купувачи, той надлежно отчита обстоятелствата по случая, по-специално превантивните мерки, които евентуално могат да бъдат предприети от схема за гарантиране на депозити или мерките, които могат евентуално да бъдат предприети от ИЗС, както и потенциалното въздействие от упражняването на това правомощие върху цялостната позиция на институцията или субекта.

5. Органите за реструктуриране имат правомощието да изискат от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да въведе необходимите механизми, включително цифрова платформа, за споделяне на информацията, сред потенциалните купувачи или сред ангажираните от органа за реструктуриране консултанти и оценители. Когато органът за реструктуриране упражнява това правомощие, се прилага член 84, параграф 1, букви д) и е).

6. Предварителното уведомление от компетентния орган в съответствие с параграф 1, първа алинея от настоящия член не е необходимо условие, за да могат органите за реструктуриране да се подготвят за реструктурирането на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или да упражнят правомощията, посочени в параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член.
7. Органите за реструктуриране незабавно информират компетентните органи за всяко действие, предприето съгласно параграфи 3, 4 и 5.
8. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и органите за реструктуриране си сътрудничат тясно в следните случаи:
 - а) проучването на предприемането на посочените в параграф 1, първа алинея, буква а) от настоящия член мерки, чиято цел е да се преодолее влошаването на състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), и мерките, посочени в параграф 1, първа алинея, буква в) от настоящия член;
 - б) проучването на предприемането на някое от действията, посочени в параграфи 3, 4 и 5;
 - в) изпълнението на действията, посочени в букви а) и б) от настоящата алинея.

Компетентните органи и органите за реструктуриране гарантират, че тези мерки и действия са последователни, координирани и ефективни.“

17) В член 31, параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) защита на публичните средства, като се свежда до минимум зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, особено когато се предоставя от бюджета на държава членка;“.

18) Член 32 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат спрямо дадена институция действия по реструктуриране, ако след получаване на съобщението по параграф 2 или по собствена инициатива, и като отчитат необходимостта от ефективно изпълнение на стратегията за реструктуриране, органите за реструктуриране установят, че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна;
- б) предвид сроковете и всички други уместни съображения няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от ИЗС, превантивните мерки, посочени в член 11, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС, действия на надзорните органи, мерки за ранна намеса или обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по член 59, параграф 2 от настоящата директива, предприети по отношение на институцията, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на институцията;

в) действието по реструктуриране е необходимо в обществен интерес съгласно параграф 5.

2. Държавите членки гарантират, че след като се консултира с органа за реструктуриране, компетентният орган прави оценка на условието, посочено в параграф 1, буква а).

Държавите членки могат да предвидят възможност условието по параграф 1, буква а) да се оценява не само от компетентния орган, а и от органа за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, когато съгласно националното право органът за реструктуриране разполага с необходимите средства за такава оценка, по-специално подходящ достъп до съответната информация. В такъв случай държавите членки гарантират, че компетентният орган незабавно предоставя на органа за реструктуриране всяка съответна информация, която последният изисква с оглед извършване на оценката си, преди или след като органът за реструктуриране го е уведомил за намерението си да я извърши.

Органът за реструктуриране оценява условието, посочено в параграф 1, буква б), в тясно сътрудничество с компетентния орган. Компетентният орган незабавно предоставя на органа за реструктуриране всяка съответна информация, която органът за реструктуриране изисква с оглед извършване на оценката си. Компетентният орган може също така да информира органа за реструктуриране, че счита за изпълнено условието, посочено в параграф 1, буква б).

Когато оценява условията, посочени в параграф 1, букви а) и б), компетентният орган или органът за реструктуриране търси най-актуалната налична информация от схемата за гарантиране на депозити или, когато е приложимо, от ИЗС, в която членува институцията, която би била от значение за тази оценка, включително дали схемата за гарантиране на депозити или ИЗС може да предотврати неизпълнението на задълженията.“;

б) параграф 4 се изменя, както следва:

i) в първа алинея буква г) се заменя със следното:

„г) необходима е извънредна публична финансова подкрепа, освен когато такава подкрепа се предоставя под една от посочените в член 32в форми.“;

ii) от втора до пета алинея се заличават;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. За целите на параграф 1, първа алинея, буква в) дадено действие по реструктуриране не е необходимо в обществен интерес, ако органът за реструктуриране заключи, че нито една от целите на реструктурирането не би била изложена на риск, в случай че институцията бъде ликвидирана чрез обичайно производство по несъстоятелност.

Ако органът за реструктуриране стигне до заключението, че една или повече от целите на реструктурирането са изложени на риск в случай на ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност, органът за реструктуриране стига до заключението, че дадено действие по реструктуриране е необходимо в обществен интерес, когато действието по реструктуриране е необходимо за постигане и е пропорционално на една или повече от целите на реструктурирането и когато ликвидацията на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала целите на реструктурирането, които са изложени на риск, по-ефективно.

Държавите членки гарантират, че при извършването на оценката, посочена в първа алинея, органът за реструктуриране, въз основа на информацията, с която разполага към момента на оценката, разглежда и сравнява всякаква извънредна публична финансова подкрепа, която може основателно да се очаква да бъде предоставена на институцията – както в случай на реструктуриране, така и в случай на ликвидация в съответствие с приложимото национално право.

Държавите членки гарантират, че при извършването на оценката, посочена във втора алинея, органът за реструктуриране взема предвид разходите за реструктуриране и за обичайното производство по несъстоятелност и се стреми да сведе до минимум и да избегне загубата на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на реструктурирането.“

19) Членове 32а и 32б се заменят със следното:

„Член 32а

Условия за реструктуриране на централен орган и кредитни институции или финансови институции, които са дълготрайно свързани с централен орган

Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да предприемат действие по реструктуриране спрямо централен орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции или финансови институции, които са част от същата група за реструктуриране, когато централният орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции или финансови институции, или групата за реструктуриране, към която принадлежат, спазват като едно цяло условията, установени в член 32, параграф 1.

Член 32б

Производства по отношение на институции и субекти, които не са обект на действие по реструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че когато орган за реструктуриране установи, че дадена институция или субект, посочени в член 1, параграф 1, буква б), в) или г), отговарят на условията, посочени в член 32, параграф 1, букви а) и б), но не и на условието по член 32, параграф 1, буква в), компетентният орган или органът за реструктуриране инициира или изисква инициирането на съответната административна или съдебна процедура, включително, когато съществува, доброволна процедура, за ликвидация на институция или субект по надлежния ред в съответствие с приложимото национално право.

2. Държавите членки гарантират разумен срок за напускането на пазара или прекратяването на банковите дейности от страна на институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които подлежат на надлежна ликвидация в съответствие с приложимото национално право при обстоятелствата, посочени в параграф 1 от настоящия член, включително доброволна процедура по ликвидация.
3. Държавите членки гарантират, че когато орган за реструктуриране констатира, че дадена институция или субект, посочени в член 1, параграф 1, буква б), в) или г), отговарят на условията по член 32, параграф 1, букви а) и б), но не и на условието по член 32, параграф 1, буква в), тази констатация е достатъчно условие компетентният орган да отнеме лиценза на тази институция или субект.
4. Държавите членки гарантират, че отнемането на лиценза на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) е достатъчно условие за незабавното започване от съответния национален административен или съдебен орган на процедура по надлежна ликвидация на институцията или субекта в съответствие с приложимото национално право.“

20) Вмъква се следният член:

„Член 32в

Извънредна публична финансова подкрепа

1. Държавите членки гарантират, че извънредната публична финансова подкрепа извън действие по реструктуриране може по изключение да бъде предоставена на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), при условие че извънредната публична финансова подкрепа отговаря на условията и изискванията, установени в рамката на Съюза за държавната помощ, само в следните случаи:
 - а) когато, за преодоляването на сериозни смущения в икономиката на държава членка от изключителен или системен характер и запазването на финансовата стабилност, извънредната публична финансова подкрепа е под една от следните форми:
 - i) държавна гаранция за обезпечаване на ликвидни улеснения, които централните банки предоставят в съответствие с условията на централните банки;
 - ii) държавна гаранция на новоемитирани задължения;
 - iii) придобиване на инструменти на собствения капитал, различни от инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или на други капиталови инструменти, или използване на мерки за управление на обезценени активи, чиито цени, продължителност и други условия не предоставят неправомерно предимство на съответната институция или субект, когато към момента на предоставяне на публичната подкрепа не е налице никое от обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4, буква а), б) или в) или в член 59, параграф 3;

- б) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на намеса на схема за гарантиране на депозити, както е посочено в член 11, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС;
- в) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на намеса на схема за гарантиране на депозити, както е посочено в член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС;
- г) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на държавна помощ, предоставена на институцията или субекта, посочени в член 32б от настоящата директива, която не е подкрепа, предоставена от схема за гарантиране на депозити съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС.

2. Мерките за подпомагане, посочени в параграф 1, буква а):

- а) са ограничени до платежоспособни институции или субекти, както е потвърдено от компетентния орган;
- б) са с предпазен и временен характер и се основават на предварително определена стратегия, одобрена от компетентния орган, за прекратяване на мерките за подкрепа, която включва ясно определена дата на прекратяване, дата на продажба или график за погасяване за всяка от тези мерки;
- в) са пропорционални за преодоляване на последиците от сериозни смущения в икономиката на държава членка от изключителен или системен характер и за запазване на финансовата стабилност; и

- г) не се използват за компенсиране на загуби, които институцията или субектът са понесли или е вероятно да понесат най-малко през следващите 12 месеца.

Предварително определената стратегия, посочена в първа алинея, буква б) от настоящия параграф, не се оповестява, докато институцията или субектът не прекратят съответните мерки за подкрепа или докато не приключи оценката, посочена в параграф б, втора алинея от настоящия член, при спазване на задълженията за неподлежащо на отлагане оповестяване, посочени в член 17 от Регламент (ЕС) № 596/2014.

- 3. За целите на параграф 2, първа алинея, буква а) от настоящия член, когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), подточки ii) и iii) от настоящия член, дадена институция или субект се считат за платежоспособни, когато компетентният орган е стигнал до заключението, че не е извършено или няма вероятност, въз основа на настоящите очаквания, през следващите 12 месеца да настъпи нарушение на някое от изискванията, посочени в член 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 104а от Директива 2013/36/ЕС, член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033, член 40 от Директива (ЕС) 2019/2034, или на съответните приложими изисквания съгласно правото на Съюза или националното право.

Когато преценява дали е налице нарушение на изискванията, посочени в първа алинея от настоящия параграф, компетентният орган не взема предвид нарушенията, които са били ефективно отстранени към момента на оценката. Когато компетентният орган стигне до заключението, че е вероятно през следващите 12 месеца да настъпи бъдещо нарушение на изискванията, посочени в член 104а от Директива 2013/36/ЕС или член 40 от Директива (ЕС) 2019/2034, той може по изключение да счете дадена институция или субект за платежоспособни, ако прецени, че нарушението ще бъде краткосрочно и че институцията или субектът са планирали ефективни корективни мерки за справяне с него, които са били оценени от компетентния орган като надеждни към момента на оценката..

4. За целите на параграф 2, първа алинея, буква г) съответният компетентен орган определя количествено загубите, които институцията или субектът са понесли или е вероятно да понесат. Това количествено определяне се извършва въз основа на прегледи на качеството на активите, извършени от ЕЦБ, ЕБО или националните органи, или по целесъобразност на проверки на място, извършени от компетентния орган. Когато не е възможно тези прегледи или проверки да бъдат извършени в разумен срок, компетентният орган може да основе количественото определяне на счетоводния баланс на институцията или субекта, при условие че счетоводният баланс отговаря на приложимите счетоводни правила и стандарти, което трябва да бъде потвърдено от независим външен одитор. Количественото определяне се извършва възможно най-близо до датата на предоставяне на мерките за подкрепа и като се използва най-актуалната информация, с която разполага компетентният орган.

5. Мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), подточка iii), се ограничават до мерки, които са били оценени от компетентния орган като необходими за запазване на платежоспособността на институцията или субекта чрез преодоляване на недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на стрес тестовете, проведени на национално равнище, на равнището на Съюза или на равнището на ЕНМ, или при равностойни действия, извършени от ЕЦБ, ЕБО или националните органи, когато е приложимо, и потвърдени от компетентния орган.

Чрез дерогация от параграф 1, буква а), подточка iii) от настоящия член придобиването на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред се разрешава по изключение, когато естеството на установения недостиг е такова, че придобиването на други инструменти на собствения капитал или други капиталови инструменти не би позволило на съответната институция или субект да преодолеят недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на съответния стрес тест или при равностойни действия. Размерът на придобитите инструменти на базовия собствен капитал от първи ред не надвишава 2% от общата рискова експозиция на съответната институция или субект, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

При изключителни обстоятелства компетентният орган може да разреши ограничението от 2% да бъде увеличено, ако е доказал, че това е необходимо и целесъобразно за изпълнението на мерките за подкрепа, като се вземат предвид конкретните обстоятелства по случая. Увеличението на ограничението е в размер, който не създава рискове за навременното и надеждно изпълнение на предварително определената стратегия за прекратяване на мерките за подкрепа. Компетентният орган предоставя на Комисията анализа, на който се основава неговото разрешение за увеличаване на ограничението от 2% за целите на всяка евентуална оценка на държавната помощ.

6. Държавите членки гарантират, че ако някоя от мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), не бъде изкупена, изплатена или прекратена по друг начин в съответствие със стратегията за прекратяване на мярката за подкрепа, установена към момента на предоставяне на тази мярка, компетентният орган изисква от институцията или субекта да представят еднократен корективен план. В корективния план се описват стъпките, които трябва да бъдат предприети, за да се прекрати мярката за подкрепа в срок от две години и да се гарантира дългосрочната жизнеспособност на институцията или субекта. Корективният план не ограничава правомощията на съответните органи във всеки един момент да преценяват или определят дали институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

Когато компетентният орган не е убеден, че корективният план е надежден или осъществим, или когато институцията или субектът не спазват корективния план, съответните органи преценяват дали институцията или органът са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

7. До ... [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО издава съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки относно видовете тестове или действия по параграф 5 от настоящия член, които могат да доведат до мерките за подкрепа по параграф 1, буква а), подточка iii) от настоящия член.“

21) В член 33 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат спрямо субект по член 1, параграф 1, буква в) или г) действие за реструктуриране, като вземат предвид необходимостта от ефективно изпълнение на стратегията за реструктуриране, когато този субект изпълнява условията по член 32, параграф 1.

За целите на предприемането на действие по реструктуриране се счита, че субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен при някое от следните обстоятелства:

- а) субектът отговаря на едно или повече от условията, предвидени в член 32, параграф 4, буква б), в) или г);
- б) субектът нарушава съществено или има обективни фактори, които показват, че в близко бъдеще субектът ще наруши съществено приложимите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 или в Директива 2013/36/ЕС.“

22) Член 33а се изменя, както следва:

а) в параграф 8 първа алинея се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране уведомяват незабавно институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и органите по член 83, параграф 2, букви а) – з) при упражняването на правомощието, посочено в параграф 1 от настоящия член, след като констатират, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 32, параграф 1, буква а), и преди да вземат решение за реструктуриране.“;

б) в параграф 9 се добавя следната алинея:

„Независимо от първа алинея от настоящия параграф държавите членки гарантират, че когато посочените там правомощия се упражняват по отношение на отговарящите на условията депозити и тези депозити не се разглеждат като неналични за целите на Директива 2014/49/ЕС, вложителите имат достъп до подходяща дневна сума от тези депозити.“

23) Член 35 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да назначат един или повече извънредни управители, които да заменят ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция или да работят с него. Органите за реструктуриране оповестяват публично назначаването на извънреден управител. Органите за реструктуриране гарантират, че извънредният управител притежава необходимите за изпълнението на функциите си квалификация, умения и познания.

Член 91 от Директива 2013/36/ЕС не се прилага за назначаването на извънредни управители.

2. Извънредният управител разполага с всички правомощия на акционерите и ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция. Извънредният управител може обаче да упражнява тези правомощия само под контрола на органа за реструктуриране.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки изискват от извънредния управител в началото и края на мандата си и периодично, в съответствие с определен от органа за реструктуриране график, да изготвя доклади за назначилия го орган за реструктуриране относно икономическото и финансовото положение на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция и относно действията, предприети в изпълнение на неговия мандат.“

24) В член 36 се вмъква следният параграф:

„7а. Когато е необходимо да се предостави информация за решенията, посочени в параграф 4, букви в) и г), оценителят допълва информацията, посочена в параграф 6, буква в) с оценка на стойността на задбалансовите активи и стойността на задълженията, които биха могли да възникнат в бъдеще в резултат на несигурно събитие, и задълженията с неопределена срочност или размер.“

25) Член 37 се изменя, както следва:

а) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато инструментите за реструктуриране, посочени в параграф 3, буква а) или б) от настоящия член, се използват, самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране, за прехвърляне само на част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на реструктуриране, остатъчната част от субекта, останала след прехвърлянето на активите, правата или задълженията, и прилагането на други инструменти за реструктуриране, когато е приложимо, се ликвидира по надлежния ред в съответствие с приложимото национално право. Такава ликвидация се извършва в разумен срок, като се имат предвид всяка нужда остатъчната част от субекта да предоставя услуги или подкрепа съгласно член 65, за да даде възможност на приемника да продължи дейностите или услугите, придобити по силата на прехвърлянето, както и всяка друга причина, поради която е необходимо продължаване на съществуването на остатъчната част от субекта, за да се постигнат целите на реструктурирането или да се спазят принципите, посочени в член 34.

Първа алинея от настоящия параграф не се прилага, когато инструментът за споделяне на загуби се прилага за институция в режим на реструктуриране за целите на член 43, параграф 2, буква а) в комбинация с други инструменти за реструктуриране.

В случаите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, когато действието по реструктуриране би довело до загуби за кредиторите или до преобразуване на техните вземания, органът за реструктуриране може да реши да не упражнява правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти в съответствие с член 59, както е посочено в параграф 2 от настоящия член, ако тези инструменти останат в остатъчната част от субекта и прилагането на инструментите за реструктуриране, посочени в параграф 3, буква а) или б) от настоящия член, заедно с ликвидацията на остатъчната част от субекта, би гарантирало, въз основа на оценката, посочена в член 36, че те ще понесат загуби преди всички други кредитори на институцията в режим на реструктуриране.“;

б) добавя се следната алинея:

„11. В случай на реструктуриране ЕБО следи действията и подготовката на органите за реструктуриране с цел гарантиране на ефективното прилагане на инструментите и правомощията за реструктуриране. До ... [24 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО представя на Комисията доклад за актуалното състояние на съществуващите практики и възможните различия между държавите членки.

Посоченият в първа алинея доклад обхваща най-малко следното:

- а) въведените механизми за прилагане на инструмента за споделяне на загуби и нивото на взаимодействие с инфраструктурите на финансовите пазари и органите на трети държави, когато е приложимо;
- б) въведените механизми за привеждане в действие на други инструменти за реструктуриране;
- в) степента на прозрачност, от гледна точка на съответните заинтересовани страни, на посочените в букви а) и б) механизми.“

26) Член 40 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 уводното изречение се заменя със следното:

„За да се постигнат целите на инструмента „мостова институция“ и като се има предвид необходимостта от преследване на целите на реструктурирането, държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране разполагат с правомощието да прехвърлят на мостова институция всеки от изброените по-долу елементи:“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Без да се засяга втора алинея, когато прилагането на инструмента за споделяне на загуби позволява капиталът на мостовата институция да бъде изцяло осигурен чрез преобразуване на задължения, които споделят загуби, в акции или други видове капиталови инструменти, изискването мостовата институция да е изцяло или частично собственост на един или повече публични органи, посочени в първа алинея, буква а), може да бъде отменено.“

27) В член 42, параграф 5, буква б) се заменя със следното:

„б) такова прехвърляне е необходимо с цел да се гарантира правилното функциониране на институцията в режим на реструктуриране, на мостовата институция, или на самото дружество за управление на активите; или“.

28) Член 44 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Механизмът за финансиране на реструктурирането може да направи посочената в параграф 4 вноска, когато е изпълнено всяко от следните условия:

- а) вноската на акционерите, притежателите на други инструменти на собственост, притежателите на съответните капиталови инструменти и на други задължения, които споделят загуби, чрез намаляване, обезценяване или преобразуване съгласно член 48, параграф 1 и член 60, параграф 1, и на схемата за гарантиране на депозити съгласно член 109, когато е приложимо, в поемането на загуби и рекапитализацията, е равна на сума, не по-малка от 8% от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени в съответствие с оценката, предвидена в член 36;
- б) вноската на механизма за финансиране на реструктурирането не надхвърля 5% от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени в съответствие с оценката по член 36.“;

б) в параграф 7 първа алинея се заменя със следното:

„При извънредни обстоятелства органът за реструктуриране може да търси допълнително финансиране от алтернативни източници на финансиране, след като:

- а) механизмът за финансиране на реструктурирането е направил вноска съгласно параграф 4 и таванът от 5%, посочен в параграф 5, буква б), е достигнат; както и
- б) всички задължения, които споделят загуби, без да са отговарящи на условията депозити, които са с по-нисък ред от депозитите, посочени в член 108, параграф 1, първа алинея, буква б), и които не са изключени от споделянето на загуби съгласно параграф 3 от настоящия член, са били напълно обезценени или преобразувани.“

29) В член 44а се добавя следният параграф:

„8. До ... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО, в координация с ЕОЦКП, представя на Комисията доклад относно прилагането на настоящия член. В доклада се сравняват мерките, приети от държавите членки за спазване на настоящия член, анализира се тяхната ефективност за защита на непрофесионалните клиенти и се оценява тяхното въздействие върху трансграничните операции. Въз основа на този доклад Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящата директива.“

30) В член 45 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) във всеки един момент изпълняват изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, когато това се изисква и е определено от органа за реструктуриране в съответствие с настоящия член и с членове 45а – 45и.“

31) Член 45б се изменя, както следва:

а) вмъкват се следните параграфи:

„1а. Субектите за реструктуриране включват депозити в размера на собствения капитал и приемливите задължения само когато това включване е било разрешено от органа за реструктуриране в съответствие с параграф 1б и когато тези депозити отговарят на всяко едно от следните условия:

а) депозитите отговарят на всички условия, посочени в параграф 1, първа алинея;

б) депозитите не се държат от физически лица и микро-, малки и средни предприятия;

в) депозитите са срочни депозити с първоначален срок до падежа от поне една година и не дават на собственика право на ранно изплащане дори когато ранното изплащане се санкционира с глоба;

- г) в съответната договорна документация изрично се посочва:
 - і) намерението на субекта за реструктуриране да включи депозитите в размера на собствения капитал и приемливите задължения;
 - іі) изключването на депозитите от изплащане по схема за гарантиране на депозити съгласно член 5, параграф 1, буква л) от Директива 2014/49/ЕС.

16. Органът за реструктуриране може да разреши на субекта за реструктуриране да включи изцяло или частично депозити в размера на собствения капитал и приемливите задължения, ако се е уверил, че е изпълнено всяко от следните условия:

- а) органът за реструктуриране очаква, че тези депозити няма да бъдат изцяло или частично изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 или няма да бъдат изцяло прехвърлени към приемател чрез частично прехвърляне;
- б) органът за реструктуриране е стигнал до заключението, че включването не е или няма вероятност да бъде съществена пречка пред възможността за реструктуриране, по-специално поради въздействието върху осъществимостта на използването на инструменти за реструктуриране по начин, който постига целите на реструктурирането.

Органът за реструктуриране отнема лиценза, когато стигне до заключението, че едно от условията, посочени в първа алинея, вече не е изпълнено. В този случай субектът за реструктуриране престава да включва депозитите в размера на собствения капитал и приемливите задължения;“;

- б) в параграфи 4, 5 и 7 терминът „Г-СЗИ“ се заменя с термина „Г-СЗИ субекти“;
- в) параграф 8 се изменя, както следва:
 - і) в първа алинея терминът „Г-СЗИ“ се заменя с термина „Г-СЗИ субекти“;
 - іі) във втора алинея, буква в) терминът „Г-СЗИ“ се заменя с термина „Г-СЗИ субект“;
 - ііі) в четвърта алинея терминът „Г-СЗИ“ се заменя с термина „Г-СЗИ субекти“;

г) добавя се следната алинея:

„10. Органът за реструктуриране може да разреши на субекта за реструктуриране да спазва изискванията, посочени в параграфи 4, 5 и 7, като използва собствен капитал или задължения, посочени в параграфи 1 и 3, когато е изпълнено всяко от следните условия:

- а) за субектите, които са Г-СЗИ субекти или субекти за реструктуриране и за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6, органът за реструктуриране не е намалил изискването, посочено в параграф 4 от настоящия член, съгласно първа алинея от същия параграф;
- б) посочените в параграф 1 от настоящия член задължения, които не отговарят на условието, посочено в член 72б, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, отговарят на условията по член 72б, параграф 4, букви б) – д) от същия регламент.“

32) Член 45в се изменя, както следва:

а) в параграф 2а, втора алинея буква б) се заменя със следното:

„б) задълженията, които отговарят на критериите за приемливост, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на член 72б, параграф 2, букви б) и г) от посочения регламент, и, когато е приложимо, в член 45б, параграф 1а от настоящата директива;“;

б) в параграф 3, осма алинея думите „критични икономически функции“ се заменят с термина „критични функции“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на методиката, която да се използва от органите за реструктуриране за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, и на комбинираното изискване за буфер, с цел определяне на изискването, посочено в член 45, параграф 1 от настоящата директива, и упражняване на правомощията, посочени в член 16а от настоящата директива, за следните субекти:

а) субектите за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за реструктуриране съгласно Директива 2013/36/ЕС;

б) субектите, които не са субекти за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на субекта съгласно Директива 2013/36/ЕС на същото основание като изискванията, посочени в член 45е от настоящата директива.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея от настоящия параграф, в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

г) вмъква се следният параграф:

„ба. За субекти за реструктуриране, които са част от група за реструктуриране, чиито общи активи надхвърлят 30 милиарда евро и чиято предпочитана стратегия за реструктуриране предвижда предимно прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента „мостова институция“ и напускането ѝ на пазара, нивото на изискването, посочено в параграф 3 от настоящия член, е равно най-малко на:

- а) 15%, когато се изчислява в съответствие с член 45, параграф 2, буква а); и
- б) 4,5%, когато се изчислява в съответствие с член 45, параграф 2, буква б).

Първа алинея от настоящия параграф не се прилага за субекти за реструктуриране, чиято предпочитана стратегия за реструктуриране предвижда прилагането на инструмента за споделяне на загуби за целите на член 43, параграф 2, буква а) самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране.“;

д) в параграф 7, осма алинея думите „критични икономически функции“ се заменят с термина „критични функции“.

33) В член 45г, параграф 1 уводният текст се заменят със следното:

„Изискването по член 45, параграф 1 за субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ субект, се състои в следното:“.

34) Член 45е се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) трета алинея се заменя със следното:

„Чрез дерогация от първа и втора алинея от настоящия параграф предприятията майки от Съюза, които не са субекти за реструктуриране, но са дъщерни предприятия на субекти от трети държави, спазват изискванията, предвидени в членове 45в и 45г, на консолидирана основа.“;

ii) пета алинея се заменя със следното:

„По отношение на групите за реструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 83б, буква б) кредитните институции или финансовите институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, но които не са субекти за реструктуриране, централен орган, който не е субект за реструктуриране, и субекти за реструктуриране, за които не се прилага изискването по член 45д, параграф 3, спазват член 45в, параграф 7 на индивидуална основа.“;

б) в параграф 2, буква а) подточка ii) се заменя със следното:

„ii) които отговарят на критериите за приемливост, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на член 72б, параграф 2, букви б), в), к), л) и м) и член 72б, параграфи 3, 4 и 5 от посочения регламент, и когато е приложимо, в член 45б, параграф 1а от настоящата директива;“.

35) Член 45ж се заменя със следното:

„Член 45ж

Освобождение за централен орган или за кредитни институции или финансови институции, дълготрайно свързани с централен орган

Органът за реструктуриране може да освободи частично или напълно от прилагането на член 45е централен орган, кредитна институция или финансова институция, които са дълготрайно свързани с централен орган, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) кредитната институция или финансовата институция и централният орган подлежат на надзор от един и същ компетентен орган, установени са в една и съща държава членка и са част от една и съща група за реструктуриране;
- б) поетите ангажменти на централния орган и на дълготрайно свързаните с него кредитни институции или финансови институции са солидарни или ангажментите на дълготрайно свързаните кредитни институции или финансови институции са напълно гарантирани от централния орган;

- в) минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения и платежоспособността и ликвидността на централния орган и на всички дълготрайно свързани с него кредитни институции или финансови институции се наблюдават като едно цяло въз основа на консолидираните отчети на тези институции;
- г) в случай на освобождаване за кредитна институция или финансова институция, които са дълготрайно свързани с централен орган, ръководството на централния орган има право да дава указания на ръководствата на дълготрайно свързаните институции;
- д) съответната група за реструктуриране изпълнява изискването, посочено в член 45д, параграф 3; и
- е) няма и не се очакват съществени практически или правни пречки за своевременното прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения между централния орган и дълготрайно свързаните с него кредитни институции или финансови институции в случай на реструктуриране.“

36) Член 45и се изменя, както следва:

- а) в параграф 3 се добавя следната алинея:

„Субектите оповестяват информацията, изисквана съгласно настоящия параграф, в съответствие с договореностите, предвидени в член 128б.“;

б) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

- а) методите и механизмите за докладване на информацията, посочена в параграфи 1 и 2;
- б) честотата и сроковете за докладването, посочено в буква а).

Проектите на технически стандарти за изпълнение определят стандартизиран начин за предоставяне на информация относно реда на елементите по параграф 1, буква в), приложим при национално производство по несъстоятелност във всяка държава членка.

За институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) от настоящата директива, за които се прилагат членове 92а и 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, тези проекти на технически стандарти за изпълнение се привеждат, където е целесъобразно, в съответствие с актовете за изпълнение, приети съгласно член 430 от посочения регламент.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до ... [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

На Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

- 5а. ЕБО разработва информационно-технологични решения, включително образци за отчетност, стандарти за данните, формати и указания, за докладване на информацията, посочена в параграфи 1 и 2.
6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:
 - а) методите и механизмите за оповестяване на информация, посочено в параграф 3;
 - б) честотата на оповестяването;

Проектите на технически стандарти за изпълнение предоставят достатъчно изчерпателна и съпоставима информация за оценка на рисковите профили на институциите и субектите, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), и степента, в която изпълняват приложимото изискване, посочено в член 45д или 45е.

За институциите и субектите, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г) от настоящата директива, за които се прилагат членове 92а и 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, проектите на технически стандарти за изпълнение, когато е целесъобразно, се привеждат в съответствие с акта за изпълнение, приет съгласно член 434а от посочения регламент.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до ... [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

На Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

- ба. ЕБО разработва информационно-технологични решения, включително формати и указания за оповестяването на информация, посочено в параграф 3.“

37) В член 45й параграф 2 се заменя със следното:

„2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

- а) методите и механизмите за установяване и докладване на информация от органите за реструктуриране, в сътрудничество с компетентните органи, на ЕБО за целите на параграф 1;
- б) честотата и сроковете за докладването, посочено в буква а).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до ... [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

На Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. ЕБО разработва информационно-технологични решения, включително образци за отчетност, стандарти за данните, формати и указания, за докладване на информацията, посочена в параграф 1.“

38) В член 45л, параграф 3 втора алинея се заменя със следното:

„Докладът, посочен в параграф 2, обхваща три календарни години и се представя на Комисията до 31 декември на календарната година след последната година, обхваната от доклада. Задължението, посочено в параграф 2, престава да се прилага след представянето на втория доклад.“

39) Член 45м се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да определят подходящи преходни периоди, не по-дълги от три години, за да могат институциите или субектите по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да изпълнят изискванията, предвидени в член 45д или 45е, или изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, в зависимост от случая, когато спазването на тези изисквания без преходен период не би било пропорционално.

Органът за реструктуриране може да определи междинни целеви нива за изискванията, предвидени в член 45д или 45е, или за изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, според случая, които институцията или субекта спазва на дата, определена от органа за реструктуриране. Междинните целеви нива като правило осигуряват линейно натрупване на собствен капитал и приемливи задължения за изпълнение на изискванията.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член преходният период, определен от органите за реструктуриране за институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), за които предпочитаната стратегия за реструктуриране се променя от ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност към прилагане на действие по реструктуриране, не надвишава четири години.

Когато това е надлежно обосновано и целесъобразно въз основа на критериите, посочени в параграф 7, органът за реструктуриране може да определи по-дълъг преходен период до шест години.

Органът за реструктуриране може да определи междинни целеви нива за изискването, посочено в член 45д, или за изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, според случая, които институцията или субекта спазва на дата, определена от органа за реструктуриране. Междинните целеви нива като правило осигуряват линейно натрупване на собствен капитал и приемливи задължения за изпълнение на изискванията.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Изискванията по член 45б, параграфи 4 и 7 и член 45в, параграфи 5 и 6, в зависимост от случая, не се прилагат в срок от три години след датата, на която субектът за реструктуриране или групата, от която е част субектът за реструктуриране, са счетени за Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС или субектът за реструктуриране е изпаднал в ситуацията, посочена в член 45в, параграф 5 или 6.“

40) В член 46, параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„Предвидената в параграф 1 от настоящия член оценка определя сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени или преобразувани за следните цели:

- а) за възстановяване на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на институцията в режим на реструктуриране или, когато е приложимо, за определяне на съответното съотношение на мостовата институция, като се взема предвид всяка капиталова вноска от механизма за финансиране на реструктурирането съгласно член 101, параграф 1, буква г) от настоящата директива;
- б) за поддържане на необходимото равнище на доверието на пазара към институцията в режим на реструктуриране или към мостовата институция, като се отчитат задълженията, които биха могли да възникнат в бъдеще в резултат на несигурно събитие, или задълженията с неопределена срочност или размер, които не са обезценени или преобразувани, и осигуряване на възможност въпросната институция да продължи да изпълнява условията за лицензиране в продължение на най-малко една година и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2013/36/ЕС или 2014/65/ЕС.“

41) Член 47, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) обезсилване на съществуващите акции или другите инструменти на собственост или прехвърлянето им на:

i) кредитори, чиито вземания се преобразуват в акции или други видове капиталови инструменти;

ii) купувача, при прилагане на настоящия параграф в комбинация с инструмента за продажба на стопанска дейност; или

iii) мостова институция, при прилагане на настоящия параграф в комбинация с инструмента „мостова институция“;“;

б) в буква б) подточка i) се заменя със следното:

„i) съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59, емитирани от институцията в режим на реструктуриране съгласно правомощието по член 59, параграф 2; или“.

42) Член 52 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„При изключителни обстоятелства органът за реструктуриране може да удължи едномесечния срок за представяне на плана за оздравяване на дейността с още един месец.“;

б) в параграф 5 се добавя следната алинея:

„Органът за реструктуриране може да изиска от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да включи допълнителни елементи в плана за оздравяване на дейността.“

43) Член 53 се изменя, както следва:

а) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Ако при упражняване на правомощието, посочено в член 63, параграф 1, буква д), органът за реструктуриране намали до нула размера на главницата на задължение или текущата дължима сума по него, включително задължение с неопределена срочност или размер, това задължение и всички други задължения или вземания, произтичащи от него, които не са натрупани към момента на упражняване на правомощието, се третират като погасени за всички цели и няма да се признават при последващи производства във връзка с институцията в режим на реструктуриране или нейна институция правопреемник при последваща ликвидация.

4. Ако при упражняване на правомощието, посочено в член 63, параграф 1, буква д), органът за реструктуриране намали частично, но не изцяло размера на главницата на задължение или текущата дължима сума по него, включително задължение с неопределена срочност или размер:

а) задължението се погасява до степента на намаления размер;

б) съответният инструмент или споразумение, съгласно които е възникнало първоначалното задължение, продължават да се прилагат по отношение на остатъчния размер на главницата на задължението или на текущата дължима сума по него, с евентуална корекция на размера на дължимата лихва, за да се отрази намаляването на размера на главницата, и с евентуални други изменения в условията, които органът за реструктуриране може да внесе, като упражнява правомощието, посочено в член 63, параграф 1, буква й).“;

б) добавя се следната алинея:

„5. За целите на параграфи 3 и 4 освобождаването от задължението с неопределена срочност или размер и от всички вземания, произтичащи от него, поражда действие, ако и след като съответното задължение бъде окончателно определено от гледна точка на разпределението във времето и размера или възникването на свързаното с него вземане.“

44) Член 55 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки изискват от институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да включат договорна клауза, в която се уточнява, че кредиторът или страната по споразумението или инструмента, с които се създават съответният капиталов инструмент или задължение, което споделя загуби, признава, че инструментът или задължението могат да бъдат обезценени и преобразувани, и се съгласява да приеме намаляване на главницата или текущата дължима сума, преобразуване или обезсилване, извършени в резултат на упражняването на тези правомощия от органа за реструктуриране, при условие че инструментът или задължението отговаря на всички посочени по-долу условия:

- б) инструментът или задължението не представлява депозит по член 108, параграф 1, буква б);
- в) инструментът или задължението се урежда от правото на трета държава;
- г) инструментът или задължението е емитирано или поето след датата, на която държавата членка започва да прилага разпоредбите, приети с цел транспониране на настоящия раздел.

Първа алинея не се прилага в случаите, при които органът за реструктуриране на държава членка констатира, че по отношение на посочените в нея инструменти или задължения могат да бъдат упражнени правомощията за обезценяване и преобразуване от органа за реструктуриране на държава членка съгласно правото на трета държава или обвързващо споразумение, сключено с въпросната трета държава.

- 1а. Изискването, предвидено в параграф 1, не се прилага за ликвидационни субекти или за дъщерни предприятия на субект за реструктуриране или на субект от трета държава, които не са субекти за реструктуриране.

Инструментите или задълженията на субектите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, които отговарят на условията, посочени в параграф 1, първа алинея от настоящия член, и които не включват договорната клауза, посочена в същия параграф, не се отчитат за целите на изпълнението на изискването, посочено в член 45, параграф 1.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф органите за реструктуриране могат да решат, че изискването, посочено в параграф 1 се прилага за следните субекти:

- а) ликвидационен субект, за който органът за реструктуриране е определил изискването, посочено в член 45, параграф 1;

- б) дъщерно предприятие на субект за реструктуриране или на субект от трета държава, който не е субект за реструктуриране.
2. Държавите членки гарантират, че когато дадена институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) установят, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включат в договорните условия, уреждащи съответно задължение, изискваната съгласно параграф 1 от настоящия член клауза, изискването за нейното включване не се прилага.

Когато в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които не включват договорната клауза, изисквана съгласно параграф 1 от настоящия член, възлиза на повече от 10% от този клас, институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) уведомяват за това органа за реструктуриране. Тази институция или субект включват в това уведомление посочването на класа задължения, които съгласно първа алинея от настоящия параграф не включват тази договорна клауза, и обосновката за това. Тази институция или субект също така предоставят на органа за реструктуриране цялата поискана от него информация в разумен срок след получаване на уведомлението. Органът за реструктуриране оценява въздействието на тази информация върху възможността за реструктуриране на тази институция или субект, включително въздействието върху възможността за реструктуриране, произтичащо от риска от нарушаване на предвидените в член 73 защитни механизми за кредиторите при прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на приемливите задължения.

В случай че органът за реструктуриране стигне до заключението, че от правна или друга гледна точка не е невъзможно да включи в договорните условия изискваната съгласно параграф 1 клауза, като отчита необходимостта да се гарантира възможността за реструктуриране на институцията или субекта, той може да изиска включването на такава договорна клауза в разумен срок. Органът за реструктуриране може освен това да изиска от институцията или субекта да измени своите практики относно прилагането на освобождаването от договорно признаване на споделянето на загуби.

Задълженията по първа алинея от настоящия параграф не включват инструменти на допълнителния капитал от първи ред, инструменти на капитала от втори ред и дългови инструменти, посочени в член 2, параграф 1, точка 48, подточка ii), когато тези инструменти са необезпечени задължения. Освен това задълженията по първа алинея от настоящия параграф са с по-висок ред от задълженията, които отговарят на условията в член 108, параграф 2.

Когато органът за реструктуриране достигне до заключението, че задълженията, които не включват изискваната съгласно параграф 1 от настоящия член договорна клауза, пораждаат съществена пречка пред възможността за реструктуриране, той упражнява правомощията, предвидени в член 17, когато е целесъобразно, за отстраняване на тази пречка пред възможността за реструктуриране.

Задълженията, по отношение на които институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) не включват в договорните условия изискваната съгласно параграф 1 от настоящия член клауза или за които, в съответствие с настоящия параграф, това изискване не се прилага, не се отчитат за целите на изпълнението на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.“;

б) в параграф 6, първа алинея букви б) и в) се заличават;

в) параграф 8 се заличава.

45) Член 59 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се изменя, както следва:

і) уводният текст се заменя със следното:

„Държавите членки изискват от органите за реструктуриране да упражняват без забавяне правомощието за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 60 по отношение на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения, посочени в параграф 1а от настоящия член, емитирани от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), и като вземат предвид необходимостта от ефективно изпълнение на правомощието за обезценяване или преобразуване или, когато е приложимо, на стратегията за реструктуриране на групата за реструктуриране, когато са налице едно или повече от следните обстоятелства:“;

ii) буква д) се заменя със следното:

„д) институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са поискали извънредна публична финансова подкрепа, освен когато такава подкрепа се предоставя под една от посочените в член 32в форми.“;

б) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) предвид разпределението във времето и всички други уместни съображения няма реална вероятност някое действие, включително алтернативни мерки от страна на частния сектор, действия на надзорните органи или мерки за ранна намеса, различно от обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по параграф 1а от настоящия член, да предотврати в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или на групата.“

46) Член 63 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

і) буква м) се заменя със следното:

„м) правомощието да изискат от съответния орган да направи своевременно оценка на приобретателя на квалифицирано дялово участие чрез дерогация от сроковете, посочени в член 31 от Регламент (ЕС) № 648/2012, член 27а от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета*, член 11 от Директива 2009/65/ЕО, член 58 от Директива 2009/138/ЕО, член 22 от Директива 2013/36/ЕС и член 12 от Директива 2014/65/ЕС, както и от всички срокове, определени в националното право за транспониране на член 6 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета**.

* Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).“;

ii) добавя се следната алинея:

„Когато правомощията, посочени в първа алинея, буква д) или е), се упражняват по отношение на задължения с неопределена сročност или размер, намаляването или преобразуването пораждат действие, само ако и след като съответното задължение бъде окончателно определено от гледна точка на разпределението във времето и размера или възникването на свързаното с него вземане.“;

б) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) при спазване на член 3, параграф 6 и член 85, параграф 1 от настоящата директива – изисквания да получат одобрението или съгласието на публично или частно лице, включително акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и компетентните органи за целите на членове 22 – 27 от Директива 2013/36/ЕС;“.

47) В член 71а, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Параграф 1 се прилага за всеки финансов договор, който отговаря на всяко от следните условия:

а) договарът създава ново задължение или съществено изменя съществуващо задължение след влизането в сила на разпоредбите, приети на национално равнище с цел транспониране на настоящия член;

- б) договорът предвижда упражняването на едно или повече права за прекратяване или права за изпълнение на обезпечени интереси, за които би се прилагал член 33а, 68, 69, 70 или 71, ако финансовият договор се уреждаше от законодателството на държава членка.“

48) Член 74, параграф 2, буква а) се заменя със следното:

- „а) третирането, което акционерите и кредиторите или съответните схеми за гарантиране на депозити в случаите, посочени в член 109, параграф 1, буква а) и член 109, параграф 6, биха получили, ако по отношение на институцията в режим на реструктуриране, във връзка с която е извършено действието или действията по реструктуриране, е било образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението, посочено в член 82;“.

49) Член 75 се заменя със следното:

„Член 75

Защитни механизми за акционерите и кредиторите

Държавите членки гарантират, че ако с оценката по член 74 се установи, че някой акционер или кредитор, посочен в член 73, или схемата за гарантиране на депозити в случаите, посочени в член 109, параграф 1, буква а) и член 109, параграф 6, са понесли по-големи загуби, отколкото щяха да понесат при ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност, те имат право разликата да им бъде изплатена от механизмите за финансиране на реструктурирането.“

50) В член 84 се вмъква следният параграф:

„ба. Настоящият член не изключва обмена на информация между органите за реструктуриране и данъчните органи в една и съща държава членка в съответствие с националното право. Когато информацията произхожда от друга държава членка, тя се обмена само с изричното съгласие на съответния орган, който я е оповестил.“

51) В Глава VIII се вмъкват следните членове:

„Член 84а

Информация, съхранявана от централизирани автоматизирани механизми

1. Държавите членки гарантират, че органите, управляващи централизираните автоматизирани механизми, създадени съгласно член 32а от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета*, предоставят на органите за реструктуриране по тяхно искане информация относно агрегирания брой на клиентите, за които институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива е единственият или основният банков партньор.
2. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране изискват информацията, посочена в параграф 1, за всеки случай поотделно и само когато това е необходимо и пропорционално за целите на изпълнението на техните задачи съгласно настоящата директива.

Член 84б

Поверителност на вътрешната информация

1. Държавите членки гарантират, че когато упражняват правомощията по член 30а, параграфи 3, 4 и 5 от настоящата директива или извършват оценка в съответствие с член 36 от настоящата директива, органите за реструктуриране разполагат с правомощието да изискат от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива да предприемат всички необходими мерки за гарантиране на поверителността на вътрешната информация, както е посочено в член 7 от Регламент (ЕС) № 596/2014, относно подготовката за реструктуриране, докато органът за реструктуриране прецени, че поверителността вече не е необходима за постигане на целите на реструктурирането.
2. Държавите членки гарантират, че когато предприемат действие по реструктуриране или упражняват правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59 от настоящата директива, органите за реструктуриране разполагат с правомощието да изискат от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива да предприемат всички необходими мерки за гарантиране на поверителността на вътрешната информация, както е посочено в член 7 от Регламент (ЕС) № 596/2014, относно процеса на реструктуриране или обезценяването, или преобразуването в съответствие с член 59 от настоящата директива, докато органът за реструктуриране прецени, че поверителността вече не е необходима за постигане на целите на реструктурирането.

3. Органът за реструктуриране информира институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) веднага щом прецени, че спазването на изискването за предприемане на всички необходими мерки за гарантиране на поверителността на вътрешната информация в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член вече не е необходимо за постигане на целите на реструктурирането.
4. През периода, в който от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива се изисква предприемането на всички необходими мерки за гарантиране на поверителността на вътрешната информация в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член, член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 не се прилага.
5. Когато орган за реструктуриране изиска от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива да предприеме всички необходими мерки за гарантиране на поверителността на вътрешната информация в съответствие с параграф 1 или 2 от настоящия член, или когато орган за реструктуриране информира тази институция или субект, че поверителността вече не е необходима за постигане на целите на реструктурирането, този орган информира възможно най-бързо компетентния орган, посочен в делегираните актове, приети съгласно член 17, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 596/2014.

6. Институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива могат да разкриват вътрешната информация, посочена в параграфи 1 и 2 от настоящия член, на трето лице при обичайното упражняване на дейност, професия или служебни задължения, както е посочено в член 10, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014, само ако лицето, което получава тази вътрешна информация, е обвързано със задължение за поверителност, независимо дали това задължение е по силата на закон, подзаконов акт, учредителен акт или договор, и гарантира, че информацията се пази като поверителна за целите на параграфи 1 и 2 от настоящия член.
7. Когато въпреки необходимите мерки, предприети за гарантиране на поверителността на вътрешната информация в съответствие с параграф 1 или 2 от настоящия член, поверителността на тази информация вече не е гарантирана, институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) разкриват вътрешната информация на обществеността колкото е възможно по-скоро. Настоящият параграф включва случаи, при които е разпространен слух, който изрично се отнася до вътрешна информация, и този слух е достатъчно точен, за да се заключи, че поверителността на тази информация вече не е гарантирана.

* Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).“

52) Член 88 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се изменя, както следва:

i) буква ж) се заменя със следното:

„ж) определените органи на схемите за гарантиране на депозити, с която са свързани кредитните институции, които са част от групата.“;

ii) добавя се следната алинея:

За целите на първа алинея, буква б) от настоящия параграф, когато дъщерното предприятие е финансова институция по член 1, параграф 1, буква б) и също така е ликвидационен субект, органът за реструктуриране на това дъщерно предприятие решава дали възнамерява да бъде член на колегията за реструктуриране. Ако органът за реструктуриране на такова дъщерно предприятие счита, че членството не е необходимо, той иска съгласието на органа за реструктуриране на ниво група, за да прекрати членството си. Органът за реструктуриране на ниво група дава съгласието си за прекратяване на членството, освен ако продължаването на членството е необходимо за правилното и ефективно функциониране на колегията за реструктуриране. В случай на съществени промени, които биха могли да засегнат надеждността на производството по несъстоятелност, органът за реструктуриране на такова дъщерно предприятие, уведомява органа за реструктуриране на ниво група за необходимостта да възстанови членството си в колегията за реструктуриране. При получаване на уведомлението органът за реструктуриране на ниво група възстановява това членство.“;

б) вмъква се следният параграф:

„ба. За улесняване на изпълнението на задачите, посочени в член 10, параграф 1, член 15, параграф 1 и член 17, параграф 1, и с оглед обмена на съответната информация, може да бъде създадена колегия за реструктуриране:

- а) при институция с един или повече значими клонове, намиращи се в други държави членки – от органа за реструктуриране на тази институция;
- б) при група, съставена от предприятие майка и неговите дъщерни предприятия, установени в една и съща държава членка, и от значими клонове, един или повече от които се намират в други държави членки – от органа за реструктуриране на това предприятие майка.

Органът за реструктуриране на държавата членка, в която е установена институцията или предприятието майка, посочени в първа алинея от настоящия параграф, председателства колегията за реструктуриране и установява подходящи правила за нейното функциониране след консултация с другите органи за реструктуриране. Делегиран акт, приет съгласно параграф 7, не се прилага по отношение на колегиите за реструктуриране, създадени съгласно настоящия параграф, но се взема предвид при определянето на правилата за тяхното функциониране. Председателят на колегията за реструктуриране решава кои органи да участват в заседанията или в дейността на колегията за реструктуриране, като взема предвид значението за тези органи на дейността, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално потенциалното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави членки и задачите, посочени в първа алинея от настоящия параграф.

Председателят на колегията за реструктуриране предварително предоставя на всички членове на колегията за реструктуриране цялата информация във връзка с организирането на заседанията, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Председателят предоставя своевременно на всички членове на колегията за реструктуриране и цялата информация във връзка с предприятиите на тези заседания действия или реализираните мерки.“

53) Член 91 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато орган за реструктуриране реши, че институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които са дъщерни предприятия на група, отговарят на условията, посочени в член 32, параграф 1, букви а) и б) или член 33, параграф 4, букви а) и б), според случая, този орган съобщава незабавно на органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен, на консолидиращия надзорник и на членовете на колегията за реструктуриране за въпросната група следната информация:

- а) решението, че институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) отговарят на условията, посочени в член 32, параграф 1, букви а) и б) или член 33, параграф 4, букви а) и б), според случая;
- аа) резултата от оценката на условието, посочено в член 32, параграф 1, буква в) и член 33, параграф 4, буква в);
- б) действията по реструктуриране или мерките във връзка с несъстоятелността, които органът за реструктуриране смята за целесъобразни за тази институция или субект.

Информацията, посочена в първа алинея от настоящия параграф, може да бъде включена в уведомленията, изпратени съгласно член 81, параграф 3 до органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен, до консолидиращия надзорник и до членовете на колегията за реструктуриране за въпросната група.“;

б) в параграф 7 втората алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.“

54) В член 92, параграф 3 втората алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.“

55) В член 96, параграф 3, буква б) се заменя със следното:

„б) изискванията в дял IV, глава IV във връзка с прилагането на инструментите за реструктуриране.“

56) В член 98 параграф 1 се изменя, както следва:

а) уводният текст се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране и компетентните министерства обменят поверителна информация със съответните органи на трети държави, само ако е изпълнено всяко от следните условия:“;

б) добавят се следните алинеи:

„Държавите членки гарантират, че компетентните органи обменят поверителна информация, включително планове за възстановяване, със съответните органи на трети държави само ако са изпълнени следните условия:

а) по отношение на информацията, свързана с възстановяването и реструктурирането – условията, посочени в първа алинея от настоящия параграф;

б) по отношение на друга информация, с която разполагат компетентните органи – условията, посочени в член 55 от Директива 2013/36/ЕС.

За целите на втора алинея информацията, свързана с възстановяването и реструктурирането, включва цялата информация, пряко свързана със задачите на компетентните органи съгласно настоящата директива, по-специално планирането на възстановяването и плановете за възстановяване, мерките за ранна намеса и обмена с органите за реструктуриране във връзка с планирането на реструктурирането, плановете за реструктуриране и действията по реструктуриране.“

57) В член 101 се добавя следният параграф:

„3. Когато се прилага параграф 2, всички променливи възнаграждения, включително пенсионни права по преценка на работодателя, на настоящите и бившите членове на ръководния орган и висшето ръководство на институцията в режим на реструктуриране за периоди преди изпълнението на задълженията от страна на институцията, които не са били изплатени или не са били придобити преди решението за предприемане на действие по реструктуриране, се отменят. Променливи възнаграждения, включително пенсионни права по преценка на работодателя, които са били придобити или са били изплатени през 24-те месеца, предхождащи решението за предприемане на действие по реструктуриране, на настоящите и бившите членове на ръководния орган и висшето ръководство, се връщат или възстановяват от тях, освен ако те не докажат, че не са участвали или не са били отговорни за поведението, довело или допринесло за изпълнението на задълженията от страна на институцията в режим на реструктуриране.

Настоящият параграф не се прилага за променливи възнаграждения, включително пенсионни права по преценка на работодателя, които се уреждат с колективен трудов договор.“

58) В член 102, параграф 3 първата алинея се заменя със следното:

„Ако наличните финансови средства не са достатъчни за постигане на целевото равнище, посочено в параграф 1 от настоящия член, набирането на предварителните вноски по член 103 се възобновяват, докато се достигне целевото равнище. Органите за реструктуриране може да отложат събирането на предварителните вноски по член 103 за срок до три години, за да се гарантира, че сумата, която трябва да бъде събрана, достигне сума, която съответства на разходите по събирането, при условие че това отлагане не засяга съществено капацитета на органа за реструктуриране да използва механизмите за финансиране на реструктурирането съгласно член 101. Когато наличните финансови средства възлизат на по-малко от две трети от целевото равнище, вноските се определят на равнище, което позволява достигането на целевото равнище в разумен срок, който не надвишава шест години.“

59) Член 103 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Наличните финансови средства, които се вземат предвид за достигане на целевото равнище по член 102, могат да включват неотменими ангажименти за плащане, които са изцяло гарантирани от обезпечение с нискорискови активи, необременени с права на трети лица, които са на свободно разположение на органите за реструктуриране и са определени за изключително ползване от органите за реструктуриране за целите, посочени в член 101, параграф 1. Делът на неотменимите ангажименти за плащане не може да надхвърля 30% от общата сума на вноските, набрани съгласно настоящия член. В рамките на този таван органът за реструктуриране определя ежегодно дела на неотменимите ангажименти за плащане от общия размер на вноските, които трябва да бъдат набрани в съответствие с настоящия член.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Органът за реструктуриране изисква неотменимите ангажименти за плащане, поети съгласно параграф 3 от настоящия член, когато е необходимо използването на механизмите за финансиране на реструктурирането съгласно член 101.

Когато даден субект вече не попада в обхвата на член 1, държавите членки гарантират, че органът за реструктуриране отменя неотменимите ангажименти за плащане, поети съгласно параграф 3 от настоящия член, и че обезпечението, свързано с тези ангажименти, се връща.

Предвид необходимостта да се запази или възстанови адекватното равнище на финансовите средства, налични в механизмите за финансиране на реструктурирането, държавите членки гарантират, че в случаите, посочени във втора алинея, органите за реструктуриране имат правомощието, при отмяна на неотменимите ангажменти за плащане, да определят сума, която субектът по втора алинея да внесе в механизма за финансиране на реструктурирането под формата, при условията и графика, определени в решението на органа за реструктуриране.

Вноската, посочена в трета алинея, не надвишава размера на неотменимите ангажменти за плащане, отменени съгласно втора алинея.“

60) В член 104, параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„Общият размер на извънредните последващи вноски на година не надхвърля три пъти по 12,5% от целевото равнище, посочено в член 102.“

61) В член 107, параграф 3 буква г) се заменя със следното:

„г) всяка вноска, която се изисква да бъде направена от схемите за гарантиране на депозити в съответствие с член 109;“.

62) Член 108 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност:

а) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден в буква б):

i) гарантираните депозити;

ii) вземанията на схеми за гарантиране на депозити, посочени в член 9, параграф 2 от Директива 2014/49/ЕС;

б) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден в буква в):

i) частта от отговарящите на условията депозити на физически лица, микро-, малки и средни предприятия и публични органи, която надхвърля размера на гаранцията, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС;

ii) депозитите на физически лица, микро-, малки и средни предприятия и публични органи, които, ако не са били направени в намиращи се извън Съюза клонове на установени в Съюза институции, са щели да бъдат приемливи депозити;

- в) депозити, които не са посочени в букви а) и б), са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден за вземанията на обикновените необезпечени кредитори.

Депозитите, посочени в член 5, параграф 1, букви б), в), е), к) и л) от Директива 2014/49/ЕС, не се включват в първа алинея, букви а), б) и в) от настоящия параграф и не са с по-висок ред от реда, предвиден за вземанията на обикновените необезпечени кредитори.“;

- б) добавят се следните параграфи:

- „8. Когато инструментите за реструктуриране, посочени в член 37, параграф 3, буква а) или б), се използват за прехвърляне само на част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на реструктуриране, механизмът за финансиране на реструктурирането има вземане срещу остатъчната част от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) за всички разходи и загуби, понесени от механизма за финансиране на реструктурирането в резултат на вноските за реструктуриране съгласно член 101, параграф 1 във връзка със загуби, които кредиторите иначе биха понесли.
9. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, редът на вземанията на механизма за финансиране на реструктурирането, посочени в параграф 8 от настоящия член и в член 37, параграф 7, е по-висок от реда, предвиден за вземанията на депозитите и на схемите за гарантиране на депозити съгласно параграф 1 от настоящия член.“

63) Член 109 се заменя със следното:

„Член 109

Използване на схемите за гарантиране на депозити в контекста на реструктурирането

1. Държавите членки гарантират, че ако органът за реструктуриране предприеме действие по реструктуриране по отношение на кредитна институция и ако това действие запазва достъпа на вложителите до техните депозити, схемата за гарантиране на депозити, с която е свързана кредитната институция, внася следните суми:
 - а) когато инструментът за споделяне на загуби се прилага за целите на член 43, параграф 2, буква а), самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране, сумата, с която гарантираните депозити са щели да бъдат обезценени или преобразувани, за да се покрият загубите и да се рекапитализира институцията в режим на реструктуриране съгласно член 46, параграф 1, ако тези гарантирани депозити са участвали в споделянето на загуби;
 - б) когато инструментът за продажба на стопанска дейност или инструментът „мостова институция“ се прилагат самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране, което води до напускане на пазара от институцията в режим на реструктуриране:
 - і) сумата, необходима за покриване на разликата между, от една страна, стойността на гарантираните депозити и на задълженията със същия или по-висок ред от гарантираните депозити и, от друга страна, стойността на активите на институцията в режим на реструктуриране, които се прехвърлят на приемател; както и

- ii) когато е приложимо, сумата, необходима за гарантиране на запазването на капиталовата позиция на приемателя след прехвърлянето.

2. В случаите, посочени в параграф 1, буква б) от настоящия член, когато на приемателя се прехвърлят и негарантирани депозити или други задължения, които споделят загуби, и органът за реструктуриране прецени, че обстоятелствата по член 44, параграф 3 са налице за тези депозити или задължения, и когато нито прагът, определен в член 44, параграф 5, буква а), нито прагът, определен в член 44, параграф 8, буква а), за използване на механизмите за финансиране на реструктурирането, не е достигнат посредством приноса към поемането на загуби и рекапитализацията от акционерите и притежателите на други инструменти на собственост, както и от притежателите на съответните капиталови инструменти и други задължения, които споделят загуби, схемата за гарантиране на депозити внася следните суми:

- а) сумата, необходима за покриване на разликата между, от една страна, стойността на депозитите, посочени в член 108, параграф 1, първа алинея, и на задълженията със същия или по-висок ред от гарантираните депозити и, от друга страна, стойността на активите на институцията в режим на реструктуриране, които се прехвърлят на приемател; както и
- б) когато е приложимо, сумата, необходима за гарантиране на запазването на капиталовата позиция на приемателя след прехвърлянето.

Държавите членки гарантират, че след като схемата за гарантиране на депозити е направена вноска в случаите, посочени във първа алинея, институцията в режим на реструктуриране се въздържа от придобиване на дялове в други предприятия, както и от извършване на разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред или плащания по инструменти на допълнителния капитал от първи ред, или от предприемането на други дейности, които могат да доведат до изходящ поток от средства.

3. Когато средствата на схемата за гарантиране на депозити се използват при прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с параграф 1, буква а) като вноска за рекапитализацията на институцията в режим на реструктуриране, държавите членки гарантират, че схемата за гарантиране на депозити прехвърля на частния сектор притежаваните от нея акции или други инструменти на собственост в институцията в режим на реструктуриране веднага щом търговските и финансовите обстоятелства позволяват това.

Държавите членки гарантират, че схемата за гарантиране на депозити предлага на пазара акциите или другите инструменти на собственост, посочени в първа алинея, открито и прозрачно. Всяка такава продажба не трябва да представя погрешно тези акции или инструменти, нито да дискриминира потенциалните купувачи, и се извършва при търговски условия.

4. Финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити за прехвърляне, което включва депозити, които не са гарантирани депозити, или други задължения, които споделят загуби, съгласно параграф 2 от настоящия член, се включва в прага, определен в член 44, параграф 5, буква а) и член 44, параграф 8, буква а), когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
- а) общата стойност на активите на институцията в режим на реструктуриране на индивидуална основа не надвишава 80 милиарда евро;
 - б) през 24-те месеца, предхождащи решението за предприемане на действие по реструктуриране, институцията в режим на реструктуриране не е била определена като ликвидационен субект в плана за реструктуриране на групата или в плана за реструктуриране;
 - в) инструментите на собствения капитал и приемливите задължения на институцията в режим на реструктуриране, както и всички задължения, които вече не се считат за приемливи задължения, тъй като не отговарят на условието, посочено в член 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, са били използвани изцяло за поемане на загуби и рекапитализация, с изключение на приемливите задължения, по отношение на които органът за реструктуриране счита, че се прилагат обстоятелствата, посочени в член 44, параграф 3 от настоящата директива;
 - г) за институция в режим на реструктуриране с обща стойност на активите на индивидуална основа над 30 милиарда евро равнището на изискването, посочено в член 45, параграф 1, е най-малко равно на равнището, посочено в член 45в, параграф 6а.

Държавите членки могат да решат, че първа алинея от настоящия параграф се прилага само когато институцията в режим на реструктуриране не е нарушила изискването по член 45, параграф 2, буква а), включително съответните междинни целеви нива, определени съгласно член 45м, параграфи 1 и 2, за две последователни тримесечия в четиригодишния период, който приключва на датата преди първия ден на трите пълни тримесечия, предхождащи решението за предприемане на действие по реструктуриране. Когато компетентният орган или органът за реструктуриране е приложил поне една от мерките, посочени в член 45к, параграф 1, за отстраняване на нарушение на изискването по член 45, параграф 2, буква а), органът за реструктуриране не взема предвид нарушенията на това изискване през четирите пълни тримесечия, предхождащи решението за предприемане на действие по реструктуриране.

Втора алинея от настоящия параграф не се прилага за изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7.

5. Когато финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити за прехвърляне, което включва депозити, които не са гарантирани депозити, или други задължения, които споделят загуби, съгласно параграфи 2 и 4 от настоящия член, заедно с приноса към поемането на загуби и рекапитализацията, направена от акционерите и притежателите на други инструменти на собственост, притежателите на съответните капиталови инструменти и други задължения, които споделят загуби, позволява използването на механизма за финансиране на реструктурирането, финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити се ограничава до сумата, необходима за достигане на праговете, определени в член 44, параграф 5, буква а) и член 44, параграф 8, буква а). След финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити механизмът за финансиране на реструктурирането се използва в съответствие с предвидените в членове 44 и 101 принципи, уреждащи използването на механизма за финансиране на реструктурирането.

Когато дадена институция в режим на реструктуриране има обща стойност на активите на индивидуална основа между 30 милиарда евро и 80 милиарда евро, финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити съгласно настоящия параграф не надвишава 2,5% от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране.

6. Когато се прилага параграф 4 от настоящия член и са изпълнени условията по член 44, параграф 7, първа алинея схемата за гарантиране на депозити прави допълнителна вноска, равна на размера на загубите, които гарантираните депозити биха понесли, ако гарантираните депозити са понесли загуби съразмерно на загубите, понесени от кредиторите със същия ред в установената на национално равнище поредност при несъстоятелност.

Разходите за допълнителната вноска на схемата за гарантиране на депозити, посочена в първа алинея от настоящия параграф, не надвишават загубите, които тя би понесла, ако институцията се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност, в съответствие с прогнозната оценка съгласно член 36, параграф 8.

7. Държавите членки гарантират, че във всички случаи общият размер на финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити в действие по реструктуриране в съответствие с настоящия член не надвишава сумата, посочена в член 11д, буква а) от Директива 2014/49/ЕС.

Когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност или инструментът „мостова институция“ в съответствие с параграф 1, буква б) или параграф 2 от настоящия член, размерът на финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити, посочен в тези разпоредби, не надвишава 62,5% от целевото равнище на схемата за гарантиране на депозити съгласно член 10, параграф 2 от Директива 2014/49/ЕС.

Определеният орган може да реши, че ограничението, посочено във втора алинея от настоящия параграф, не се прилага, в случай че органът за реструктуриране представи на определения орган обосновка, че е необходимо финансово участие от схемата за гарантиране на депозити в размер над 62,5% от целевото ѝ равнище, за да се избегнат неблагоприятни последици за финансовата стабилност или да се запази достъпът на вложителите до техните депозити.

Когато се прилага инструментът за споделяне на загуби в съответствие с параграф 1, буква а) от настоящия член, размерът на финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити не надвишава загубите, които схемата за гарантиране на депозити би понесла, ако институцията се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност, в съответствие с прогнозната оценка съгласно член 36, параграф 8.

При поискване схемата за гарантиране на депозити незабавно информира органа за реструктуриране за сумите, посочени в първа и втора алинея.

8. Органът за реструктуриране определя размера на финансовото участие на схемата за гарантиране на депозити в съответствие с настоящия член и уведомява за решението си определения орган и схемата за гарантиране на депозити. Схемата за гарантиране на депозити изпълнява това решение незабавно.
9. Ако отговарящите на условията депозити в институция в режим на реструктуриране са прехвърлени към друг субект посредством инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента „мостова институция“, вложителите нямат право на вземане съгласно Директива 2014/49/ЕС срещу схемата за гарантиране на депозити по отношение на частта от техните депозити в институцията в режим на реструктуриране, която не е била прехвърлена, ако размерът на техните прехвърлени депозити е равен или по-голям от общия размер на гаранцията, предвиден в член 6 от посочената директива.

10. Когато схемата за гарантиране на депозити прави вноски в действие по реструктуриране, се прилага член 101, параграф 3.
11. До ... [24 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО издава съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки относно условията, при които определеният орган не прилага ограничението, посочено в параграф 7, втора алинея от настоящия член.“
- 64) В член 111, параграф 1 се добавят следните букви:
- „д) неизпълнение на изискванията, посочени в член 44а;
 - е) неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по член 45д или 45е.“
- 65) Член 128 се заменя със следното:
- „Член 128*
Сътрудничество и обмен на информация между институциите и органите
1. Компетентните органи и органите за реструктуриране си сътрудничат с ЕБО за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- Компетентните органи и органите за реструктуриране незабавно предоставят на ЕБО цялата необходима информация за изпълнение на неговите задачи в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2. ЕБО, Единният съвет за реструктуриране и ЕЦБ предоставят на Комисията при искане от нейна страна информацията, необходима за изпълнението на нейните задачи, свързани с разработването на политики, включително изготвянето на оценки на въздействието, подготовката на законодателни предложения и участието в законодателния процес. Когато е целесъобразно, ЕБО, Единният съвет за реструктуриране и ЕЦБ координират действията си с органите за реструктуриране, националните компетентни органи и други членове на Европейската система на централните банки в съответствие с тяхната рамка за сътрудничество.

3. Органите за реструктуриране, националните компетентни органи и членовете на Европейската система на централните банки, различни от ЕЦБ, предоставят на Комисията, по нейно искане, информацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, когато ЕБО, Единният съвет за реструктуриране или ЕЦБ не разполагат с тази информация или когато не могат да я предоставят в разумен срок. Искането е пропорционално, обосновано и осигурява разумен срок за предоставяне на информацията. Информацията се предоставя във вид, който не позволява идентифицирането на отделни субекти и не съдържа лични данни. По отношение на получената информация Комисията и нейните служители спазват изискванията за професионална тайна, предвидени в член 84.“

66) Вмъкват се следните членове:

„Член 128б

Средства за оповестяването на информация

1. Институциите, които не са малки и несложни институции съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 145 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и субектите, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г) от настоящата директива, подават на ЕБО цялата информация, изисквана съгласно член 45и, параграф 3 от настоящата директива, в електронен формат не по-късно от датата, на която публикуват своите финансови отчети или доклади за съответния период, когато е приложимо, или възможно най-скоро след това. ЕБО публикува тази информация на своя уебсайт, заедно с датата на подаването ѝ.

ЕБО гарантира, че в публикуваните на неговия уебсайт оповестявания се съдържа информация, идентична с тази, която институциите и субектите са му предоставили. Институциите и субектите имат право да подават до ЕБО повторно информацията в съответствие с техническите стандарти, посочени в член 45и, параграф 6. ЕБО посочва на уебсайта си датата на повторното подаване.

ЕБО изготвя и актуализира инструмент, който уточнява съотнасянето на образците и таблиците за оповестяванията в съответствие с член 45и, параграф 3 с тези за надзорната отчетност в съответствие с член 45и, параграф 1. Инструментът за съотнасянето е публично достъпен на уебсайта на ЕБО.

Институциите и субектите могат да продължат да публикуват самостоятелен документ, който представлява леснодостъпен източник на пруденциална информация и информация относно реструктурирането за ползвателите на тази информация, или отделна част, включена или приложена към финансовите отчети или доклади на институциите или субектите, която съдържа изискваните оповестявания и е лесно разпознаваема за тези ползватели. Институциите и субектите могат да включат на своите уебсайтове връзка към уебсайта на ЕБО, на който се публикува централизирано пруденциалната информация и информацията относно реструктурирането.

2. Когато член 45и, параграфи 1 и 3 от настоящата директива се прилага за малки и несложни институции съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 145 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЕБО публикува на своя уебсайт оповестяванията на тези институции в съответствие с член 45и, параграф 3 въз основа на информацията, докладвана от тези институции на компетентните органи и органите за реструктуриране в съответствие с член 45и, параграф 1.
3. ЕБО публикува на своя уебсайт оповестяваната ежегодно информация на датата, на която институциите и субектите публикуват своите финансови отчети или възможно най-скоро след това.

Когато е приложимо, ЕБО публикува на своя уебсайт оповестяваната на шест и три месеца информация на датата, на която институциите и субектите публикуват своите финансови доклади за съответния период или възможно най-скоро след това.

Всяко забавяне между датата на публикуване на оповестяванията, посочени в параграф 1, и съответните финансови отчети е в разумни граници.

4. ЕБО предоставя на своя уебсайт архив на информацията, която трябва да бъде оповестена в съответствие с настоящия член. Достъпът до този архив се поддържа за срок, който е не по-кратък от определения в националното право срок за съхраняване на информацията, включена във финансовите доклади на институциите или субектите. Собствеността върху данните и отговорността за тяхната точност са на предоставящите ги институции или субекти.

Член 128в

Симулации на управлението на кризи

1. ЕБО координира провеждането в целия Съюз на редовни проверки на прилагането на настоящата директива, Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета* и Директива 2014/49/ЕС при трансгранични ситуации по отношение на следните аспекти:
 - а) сътрудничество на компетентните органи при планиране на възстановяването;
 - б) сътрудничество между органите за реструктуриране и компетентните органи преди неизпълнението на задълженията и по време на реструктурирането на институции и субекти, посочени в член 1, параграф 1, буква б), в) и г) от настоящата директива, включително при прилагането на схемите за реструктуриране, приети съгласно член 18 от Регламент (ЕС) № 806/2014.
2. ЕБО изготвя доклад, в който излага основните констатации и заключения от проверките, посочени в параграф 1. Докладът се оповестява публично.

Член 128г

Преходни разпоредби

1. Чрез дерогация от член 45б, параграф 1а, депозитите, приети преди ... [24 месеца плюс един ден от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение], които отговарят на условията, посочени в член 45б, параграф 1, първа алинея, член 45в, параграф 2а, втора алинея или член 45е, параграф 2, буква а), могат да бъдат включени в размера на собствения капитал и приемливите задължения до ... [36 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].
2. По отношение на преходните периоди, през които институциите или субектите по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива трябва да изпълнят изискванията, предвидени в член 45д или 45е от настоящата директива, или изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграфи 4, 5 или 7 от настоящата директива, според случая, определени от органите за реструктуриране преди ... [24 месеца плюс един ден от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение], член 1, точка 39, буква а) от Директива (ЕС) 2026/... на Европейския парламент и на Съвета^{**+} не се прилага.

⁺ ОВ: моля, въведете в текста номера на настоящата директива за изменение и попълнете съответната бележка под линия.

-
- * Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).
- ** Директива (ЕС) 2026/... на Европейския парламент и на Съвета от ... за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за ранна намеса, условията за реструктуриране и финансирането на действията по реструктуриране и на Директива 2014/24/ЕС по отношение на услугите по оценяване при реструктуриране (ОВ L ..., ELI: ...).“

67) В раздел Б от приложението се вмъква следната буква:

„5а) описание на задълженията на институцията и на всички нейни правни субекти, които се регулират от правото на трета държава, включително:

- техния размер;
- тяхната структура, включително падежния им профил;
- приложимото право на третата държава;
- техния ред при обичайно производство по несъстоятелност;
- дали задължението е изключено съгласно член 44, параграф 2;

- дали включват в договорните разпоредби клаузата, изисквана съгласно член 55, параграф 1 от настоящата директива и член 52, параграф 1, букви п) и р) и член 63, букви н) и о) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- когато е установено, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да се включи клаузата за договорно признаване на споделянето на загуби в съответствие с член 55, параграф 2, категорията на задължението съгласно член 55, параграф 7.“

Член 2

Изменение на Директива 2014/24/ЕС

В член 10 от Директива 2014/24/ЕС се добавя следната буква:

- „к) услугите по оценяване, посочени в членове 36 и 74 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета*.

* Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).“

Член 3
Транспониране

1. Най-късно до ... [24 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] държавите членки приемат и публикуват разпоредбите, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези мерки, считано от ... [24 месеца и един ден от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила и прилагане

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 1, точка 65 се прилага от ... [един ден от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] и член 1, точка 44, букви б) и в) се прилага от ... [24 месеца плюс един ден от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател